

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 504 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 22 ΜΑΡΤΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ
Η ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΦΕΘΗΚΕ
ΑΝΕΝΟΧΛΗΤΗ
ΝΑ ΞΕΠΟΥΛΗΣΕΙ
ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Η ανάθεση σκοτώνει τη διάθεση...

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

22/3: Ημέρα νερού 22/3/1982: Ψήφιστη νομοσχέδιου για το πολιτικό γάμο 22/3/1935: Πρώτη χρήση τεστ αίματος ως αποδεικτικό στοιχείο σε δίκη (Νέα Υόρκη) 22/3/2004: Σκοτώνεται από Ισραηλινούς ο Αχμέτ Γιασίν (ηγέτης Χαμάς) 22/3/1977: Εκρηξη βόμβας ακροδεξιών καταστρέφει το ΙΧ του ΓΤ της ΕΣΔΗΝ Δ. Ξυριτάκι (Αλεξάνδρας) 22/3/1997: Θάνατος Ανδρέα Λεντάκη 23/3: Ημέρα μετεωρολογίας, Πακιστάν: ημέρα δημοκρατίας (1956), Σουδάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 23/3/1821: Αφορισμός Αλέξανδρου Υψηλάντη (Ιρηνούριος Ε') 23/3/2001: Καταστροφή διαστημικού σταθμού ΜΙΡ μετά δεκαπέντε χρόνια στο διάστημα 23/3/1986: Ανατίναξη αγάλματος Τρούμαν (Αθήνα) 23/3/1919: Ο Μουσολίνι ιδρύει φασιστικό κίνημα (Μιλάνο) 23/3/2007: Θάνατος Γρηγόρη Φαράκου (84 χρ.) 24/3: Ημέρα κατά φυματίωσης, Λάσι: Ημέρα στρατού, ΗΠΑ: Ημέρα αγροτών 24/3/1926: Γέννηση Dario Fo 24/3/1924: Κατάργηση βασιλείας – έκπτωση η δυναστεία Γλεζμπουργκ (Παπαναστασίου) 24/3/1999: Αρχή βομβαρδισμών ΝΑΤΟ (Κοσσυφοπέδιο) 24/3/1936: Ιδρυση υφυπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας 24/3/1976: Χειροβομβίδα ακροδεξιών σε βιβλιοπωλείο, δυναμίτης στα γραφεία ΚΚΕ (Κορυδαλλός) 25/3: Ελλάδα: Εθνική γιορτή (1821), Αγγλία: Πρωτοχρονιά (1155-1752) 25/3/1957: Συμφωνία Ρώμης – Ιδρυση Ευρωπαϊκής Κοινής Αγοράς 25/3/1821: Ο Π.Π. Γερμανός ευλογεί το λάβαρο επανάστασης (πλατεία Αγίου Γεωργίου-Πάτρα) και ορκίζει Ζαΐμη, Λόντο, Ρούφο με χλίους άντρες 25/3/1983: Επιστρέφει στην Ελλάδα ο αυτοεξόριστος ηγέτης του ΔΣΕ Μάρκος Βαφειάδης 25/3/1961: Εκτόξευση Sputnik-10 με επιβάτη τη σκυλίτσα Ζβεζντότσκα 25/3/1942: Σε διαδήλωση στον τάφο του Κολοκοτρώνη, ο Μίκης Θεοδωράκης χτυπά Ιταλό αξιωματικό και φυλάκιζεται 26/3: Μπαγκλαντές: Ημέρα ανεξαρτησίας (1971) 26/3/1935: Γέννηση Μαχμούντ Αμπάς (Παλαιστίνη) 26/3/1949: Την επομένη της επίσκεψης Φρειδερίκης στη Μακρόνησο, βασανίζεται ο Μίκης Θεοδωράκης έως τα πρόθυρα θανάτου 27/3: Ημέρα θεάτρου, Αγκάλα: Ημέρα νίκης 27/3/1938: Θάνατος Ανδρέα Μιχαλάκη πουλουλού 27/3/1965: Αυστηρό διάβημα ΗΠΑ προς κυπριακή κυβέρνηση για ακύρωση αγοράς σοβιετικών αντιαεροπορικών πτυραύλων 27/3/1981: Επίθεση Σοβιετικής Ενώσης κατά "Αλληλεγγύης" ως αντεπαναστατικού συνδικάτου 27/3/1995: Ο Νέλσον Μαντέλα απομακρύνει την εν διαστάσει σύζυγο και επικρίτρια του Γουνί από το υφυπουργείο Παιδείας, όπου την είχε διορίσει ο ίδιος 27/3/2001: Πρώτος πολιτικός γάμος μεταξύ ομοφυλόφιλων (Αμοτερντού) 27/3/1991: Η Αλέκα Παπαρήγα εκλέγεται ΓΤ του ΚΚΕ 28/3/1939: Επικράτηση Φράνκο μετά τον εμφύλιο (Ισπανία) 28/3/1957: Απελευθέρωση Μακάριου 28/3/1978: Σύλληψη Φιλίππου-Σοφίας Κυρίτη 28/3/2000: Ο Βλαντιμίρ Πούτιν εκλέγεται πρόεδρος της Ρωσικής Συνομοσπονδίας 28/3/1868: Γέννηση Μαξιμ Γκόρκι (Aleksei Peshkov).

● Υπάρχει μεγαλύτερη προσωπική ξεφύλια από το να είσαι εργαζόμενος και να σπας την απεργία στην οποία μέχρι χθες συμμετείχες; ●●● Πέρα από την ευδύνη των δεξιών γηγειών, έχει και προσωπική ευδύνη κάθε εργάτης που έσπασε την απεργία ●●● Οταν είσαι σκουπιδιάρης και σπας μια τέτοια απεργία, ξεπέφεις στο κατώτερο σκαλί της κοινωνικής απάξιας ●●● Είναι τρελοί αυτοί οι Πασόκοι ●●● «Να 'τος, να 'τος ο πρωθυπουργός», φώναζαν όταν μπήκε ο Γιωργάκης στο γήπεδο ●●● Σαν να του 'ρίχνων αλάτι στην πληγή ●●● Ο Γιωργάκης και το περιβάλλον του δεν έχουν ακόμα καταλάβει, ότι είναι οι μόνοι που δια επιβεβαιώσουν το Μητσοτάκη ●●● Διότι ο Δρακούμελ ο έχει πει πρώιμα: «Είναι συμπαθής, αλλά δεν κάνει το παιδί» ●●● Μήνυση κατέθεσαν οι μπατοσούσυνδικαλιστές για το σκουπιδόμανι που έφαγαν στη μάρα τα «κακούνητα στρατιωτάκια» ●●● Αντί να πουν ευχαριστώ, ζητάνε και τα ρέστα ●●● Αν τους πλάκωναν στις πέτρες και τις μολότοφ, τι θα έλεγαν; ●●● Ενώ το σκουπίδι είναι ελαφρύ και... εύσομο ●●● «Ο τουρισμός είναι η ίδια η Ελλά-

δα. Και η Ελλάδα είναι υπόθεση όλων μας», είπε ο Αρούλης μέσα στον ποιητικό του οίστρο ●●● Αφού είναι έτσι, τότε γιατί μας ζαλίζουν με τις... πιτανομαχίες για το ίνομα και άλλα τέτοια αντιτουριστικά; ●●● «Πρέπει να δεσμευτούμε όλοι για μια εσωτερική επανάσταση», είπε ο Γιωργάκης μέσα στο δικό του ποιητικό οίστρο ●●● Βλέπω τους Πασόκους να το ρίχνουν στη γιόγκα και στο βουδισμό ●●● Ταυτόσημοι με ελαφρά παραλλαγή οι τίτλοι στη σήλη του Πάπια και στο αδηλητικό ένθετο του «Κόσμου του Επενδυτή» ●●● «Νόμος είναι το δίκιο του Σωκράτη» ο μεν, «Δίκιο είναι ο νόμος

του Σωκράτη» οι δε ●●● Ουδείς έκλεψε τον άλλο, διότι «Κ» και «Κτέ» κυκλοφόρησαν την ίδια μέρα ●●● Απλώς, τα... μεγάλα πνεύματα συναντήθηκαν ●●● Κερ walking ο (αμερικανοταραφές) Γιωργάκης, Quo vantis ο (και παπαδοπαΐδη) Σκανδαλίδης, «μια ωραία ατμόσφαιρα» έγιναν οι Πασόκοι ●●● Το κινηματογραφικό Dead man walking δεν καταλάβαμε ποιος ακριβώς το είπε ●●● Ο συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των ΜΑΤάδων, ο περιβάθητος Μπαλάσκας, έφαγε το ξύλο της αρκούδας ●●● Δυστυχώς, όχι από διαδηλωτές, αλλά από άλλους μπατοσούσυνδικαλιστές ●●● Οπως λένε, ζωή ●

◆ Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να πούμε στον Παπούλια να το βουλώσει. Από την άλλη, όμως, δεν περιένναμε τίποτα διαφορετικό από τον τελετάρχη της εξουσίας. Να εκφράσει την ογωνία του για την «κοινωνική συνοχή», που πλήττεται από τις απεργίες περιμέναμε. Ο Παναγόπουλος με τον Παπαστύρου, όμως, γιατί μετέφεραν με καμάρι στις κάμερες την «ογωνία» του Παπούλια; Γιατί ίδιοι είναι και διαύτοι. Αντί να εργάζονται για την δύναμη της ταξικής πάλης, ογνιούν για την «κοινωνική συνοχή», δηλαδή για τη σταθερότητα του συστήματος. Ακόμα και στις λεπτομέρειες της προπαγάνδας η συνδικαλιστική αποτίμαση.

◆ Το πέταμα σκουπιδών συνιστά, κατά το μπατοσούσυνδικάτο «Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων», «βάναυση προσβολή προσωπικότητας, η οποία καταφρακώνει το κύρος του εργαζόμενου αστυνομικού» Ενώ, προφανώς, το πνίγμα στα χημικά, το ξυλο-

φόρτωμα με τα κλομπ, οι κλοτσοπατανίδες, οι βρισιές και τα φτυσίματα συνιστούν εύροκη άσκηση των αστυνομικών καθηκόντων, η οποία ουδόλως προσβάλλει αυτούς που την υφίστανται. Ρε ουστ, κοπρίτες... ◆ «Η νέα πολιτική βάση του Πασοκ πρέπει να είναι η υπέρβαση της κεντρώας φυσιογνωμίας και η μετάβαση σε μια σοσιαλιστική στρατηγική στις νέες ριζοσπαστικές συνθήκες. Με άλλα λόγια, το Πασοκ πρέπει να αφήσει πίσω του είτε τον κεντρο-εκσυγχρονισμό είτε τον κεντροφιλελυθερισμό και να δώσει νέες σοσιαλιστικές απαντήσεις στα αιτήματα και τις προσδοκίες του κόσμου της

κοινωνικής αλλαγής». Ποιος είπε τα παραπάνω; Κρατηθείτε: ο Γ. Φλωρίδης (στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ). Ενας από τους πιο λυσανδρεύοντες εκπρόσωποι του σημειώματος, ένα από τα γενικότερα θέματα της πολιτικής πανελλαδικής σύκεψης του ΣΥΡΙΖΑ... Το τελικό κείμενο της πολιτικής απόφασης περιλαμβάνει όλες τις απόψεις με... στρογγυλεμένες διατυπώσεις. «Η Αριστερά ξέρει από διατυπώσεις.

◆ Βεβαίως και ήταν υψηλότατου πολιτικού επιπέδου οι διαδικασίες του συνέδριου του ΠΑΣΟΚ. Ως απόδειξη γ' αυτό αρκεί η εκλογή της... Φώφης ως πρώτου σε σταυρούς μέλους του νέου εθνικού συμβούλιου.

◆ Ρεπορτάζ συντηρητικής εφημερίδας (Ελεύθερος Τύπος), που καθιστά περιτ-

τό κάθε δικό μας σχόλιο: «Με ένα «βελούδινο» συμβίβασμό, δεσμεύσεις για πιο «σφιχτό» τρόπο λειτουργίας αλλά και αρκετές γκρίνες έλθαν χθες οι εργασίες της πρώτης πανελλαδικής σύκεψης του ΣΥΡΙΖΑ... Το τελικό κείμενο της πολιτικής απόφασης περιλαμβάνει όλες τις απόψεις με... στρογγυλεμένες διατυπώσεις. «Η Αριστερά ξέρει από διατυπώσεις.

◆ Εσείς θα κάνετε τη μελέτη, εσείς θα έχετε την πρωτοβουλία και εσείς θα αποφασίσετε. Και ερωτώ: «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν» έχει η χώρα; Μήπως το πολίτευμά μας έχει εκτραπεί, έχει αλλοιωθεί και δεν το έχουμε καταλάβει;

Επειδή θα κάνετε τη μελέτη, εσείς θα έχετε την πρωτοβουλία και εσείς θα αποφασίσετε. Και ερωτώ: «Αποφασίζομεν και διατάσσομεν» έχει η χώρα; Μήπως το πολίτευμά μας έχει εκτραπεί, έχει αλλοιωθεί και δεν το έχουμε καταλάβει; Πλαναγιώτης Λαφαζάνης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Με μείωση από 10% έως 40% του εισοδήματός τους απειλούνται 1,2 εκατ. παλαιοί ασφαλισμένοι, μετά το «φαχαίρι» που βάζει η κυβέρνηση σε πρόωρες και επικοινωνικές συντάξεις. Άλλοι 800.000 νέοι ασφαλισμένοι -που ζεκίνησαν να εργάζονται μετά την 1η Ιανουαρίου 1993- θα δουν το εισόδημά τους να μειώνεται κατά 10% από πάρουν μειωμένη σύνταξη.

Εθνος
Οι απεργιακές κινητοποιήσεις

τος φθείρει έναν επαγγελματικό κλάδο το βα

KONTPA

■ Ζόρια Σουφλιά

Πολύ ζορισμένος αισθάνεται ο Γ. Σουφλίας καθώς βάλλεται από πολλές κατευθύνσεις για την περιβαλλοντοκτόνο και αντιδασική πολιτική του. Γ' αυτό και δεν ακολούθησε τη γνωστή τακτική των αιστών πολιτικών «δεν κάνουμε διάλογο με τρομοκράτες», αλλά έβαλε ανθρώπους του να απαντήσουν στα όσα του καταλογίζει η **Ενοπλή Επαναστατική Δράση** με την προκήρυξη που έστειλε μετά την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού στη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας Αττικής.

Το «Ποντίκι», στο οποίο στάλθηκε και δημοσιεύτηκε η προκήρυξη της ΕΝ.Ε.ΔΡΑ., φιλοξένησε και τις απαντήσεις των ανθρώπων του Σουφλία, που υποστήριξαν ότι είναι απολύτως ανακριβές ότι ο Σουφλιάς αποπειράθηκε να αποδώσει σε ιδιώτες και συνεταιρισμούς 30.000 στρέμματα στην Πάρνηθα και ότι σε σχέση με τη βίλα του στο Θυμάρι έχει δώσει αναλυτικές απαντήσεις.

■ Την ξόδεψε

Οι περί τον Γιωργάκη Πασόκοι διαμαρτύρονται ότι τα ελεγχόμενα από τους «νταβατζήδες» ΜΜΕ προβάλλουν συνεχώς τον Τσίπρα και θάβουν τον αρχηγό τους. Ξεχνούν, φραίνεται πως ο Γιωργάκης είχε τη δική του ευκαιρία αλλά την ζέδεψε. Ξεχνούν τις απευθείας μεταδόσεις της «ιστορικής πορείας προς το Καλέντζι» (τώρα σταμάτησε και πλήρωσε τα δίδια, τώρα πήγε για κατούρημα κ.λπ.), τα πλάνα με τον Γιωργάκη live να μοιράζει κουρα-μπιέδες, τις φωτογραφίες με τον Γιωργάκη στο τζό-κινγκ, να σκουπίζει το χώρο του συνέδριου κ.λπ. κ.λπ. Να διαμαρτύρονται δε δικαιούνται. Μόνο να αναφωτιούνται αν θα υπάρξει και δεύτερη ευκαιρία για τον αρχηγό τους.

■ Avavēwən!

Στο ΕΓ του ΠΑΣΟΚ ο Γιωργάκης θα βάλει μελή που δεν έχουν διατελέσει υπουργοί ή υφυπουργοί (ή δική του θητεία στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ επί 18 συναπτά έτη προφανώς δεν πιάνεται). Δικό του είναι το μαγαζί, ό,τι θελει κάνει και εμάς λόγος δε μας πέφρεται. Στο άλλο μαγαζί, όμως, το οικογενειακό ΙΣΤΑΜΕ, στο οποίο εσχάτως έχει τοποθετηθεί πρόεδρος ο Ν. Κοτζιάς (σηγά την έκπληξη!), διατάρησε τη θέση του ως μέλος του ΔΣ και αναβαθμίστηκε σε ταμία ο επιχειρηματίας Απ. Μπαράτσης, παλιός γνώριμος του ΠΑΣΟΚ.

Από πού είναι γνώριμος; Είναι ένας από τους ανθρώπους που αναφέρονται στη «Μαύρη Βίβλο» του ΠΑΣΟΚ (έκδοση 2006), διότι είχε διοριστεί από τον Καραμανλή στο πρώτο υπό τον Βουρλούμη ΔΣ του ΟΤΕ. Στη συνέχεια ο Βουρλούμης τον «ξωπέταξε» από τον ΟΤΕ και ο Μπαράτσης βρήκε «απόγκιο» στη στοργική αγκαλιά του ΠΑΣΟΚ. Την επιχειρηματική του διαδρομή δεν τη γνωρίζουμε ακριβώς. Έχει γραφεί ότι διατηρεί εργοστάσιο ξυλείας στη Σιθηρία (!), ενώ το βέβαιο είναι πως για κάποια χρονια ήταν διευθύνων σύμβουλος της «Γερμανός ΑΕ» (έφυγε το 2001). Οταν πρωτοποθετήθηκε το καλοκαίρι του 2006 στο ΙΣΤΑΜΕ έγινε σάλος, διότι θεωρήθηκε «παπανδρέϊκότερος του Παπανδρέου». Αργότερα, έγραψε έναν λίβελλο κατά του Κ. Καρτάλη (τον κατηγορούσε ως... βενιζελικό) και αυτός του έκανε μηνυτήρια αναφορά! Οταν ανέλαβε ο Κοτζιάς, «καθάρισε» όλο το παλιό ΔΣ του ΙΣΤΑΜΕ, αλλά ο Μπαράτσης παρέμεινε και αναβαθμίστηκε. Όλα τούτα, όπως καταλαβαίνετε, είναι άκρως ανανεωτικά και αποτελούν απόδειξη ότι το ΠΑΣΟΚ θέλει να επανασυγχεθεί με τους... μη προνομιούντος.

✓ Ποιο είναι το διδύμο της ηγεσίας του ΕΒΕΑ, που έκανε μήνυση και οωγωγή κατά των απεργών της ΔΕΗ, καλώντας όλους τους καπιταλιστές να κάνουν το ίδιο:

Κωνσταντίνος Μήχαλος, πρόεδρος: γιος υπουργού της χούντας, κολλητός του Αλογοσκούφη, πρώτης γενικούς γραμματέας του στο υπουργείο Οικονομίας, πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της βιομηχανίας SWAN AE και μέλος του ΔΣ της ΔΕΗ.

Αλεξάνδρα Πάλλη-Γιαννακοπούλου, γενική γραμματέας: Κόρη της Φάνης Πάλλη-Πετραλία, διευθύνων σύνθετος της ΠΑΛΛΗΣ ΑΡΕΣ.

Χειρόζεται κανένα προσωπές συνέλιο:

■ <<Μακεδονικό>>

Στην αμερικάνικη μέγκενη

Βαθιά ανάσα πταίρουν ο Κα-
ραμαλής και η πλειοψηφία
του αστικού πολιτικού κόσμου,
καθώς οι αμερικανικές πιέσεις
για τη ρύθμιση του «Μακεδονι-
κού» έχουν μεταφερθεί στην
πλευρά της μακεδονικής πολι-
τικής ηγεσίας. Τα δύο συμβαί-
νουν στη γειτονική χώρα τις τε-
λευταίες δυο εβδομάδες είναι
αποκαλυπτικά του τρόπου με
τον οποίο οι Αμερικάνοι χρησι-
μοποιούν (και) αυτό το πρό-
βλημα για να εδραιώσουν τον
κυρίαρχο ρόλο τους στα Βαλ-
κάνια και να επεκτείνουν την
επιρροή τους στις χώρες της
περιοχής.

Ο επικεφαλής του Δημοκρατικού Κόμματος Αλβανών Μεντούχ Θάτσι απέσυρε την υποστήριξή του από την κυβέρνηση Γκρούεφσκι βγαίνοντας από την αμερικανική πρεσβεία! Κι ενώ στη Μακεδονία ξεσπούσε πολιτική κρίση, η αμερικανίδα πρεσβευτής στις Βρυξέλλες οργάνωνε μια ακόμη συνάντηση Μπακογιάννη-Γκρούεφσκι και ο Νίμιτς κατέφθανε και πάλι στην

περιοχή, δείχνοντας ότι έχει εντολή να συνεχίσει τις διαπραγματεύσεις μέχρι και την παραμονή της συνόδου κορυφής του NATO.

Επειγόνται, άραγε, οι Αμερικανοί να πετύχουν λύση στο όνομα που να ικανοποιεί την ελληνική πλευρά, ώστε αυτή να μην ασκήσει βέτο; Ετσι φαίνεται, αλλά τα πράγματα στη διεθνή πολιτική σχεδόν ποτέ δεν είναι όπως δείχνουν. Οι Αμερικανοί πιέζουν τη μακεδονική πολιτική ηγεσία, ώστε να σπεύσει να αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Κασσαφορεδίου. Οι γάπηδες των Σκοπίων δε βιάζονται να το κάνουν για δυο λόγους. Πρώτο, επειδή δε θέλουν να τα χαλάσουν με τη σερβική ηγεσία και δεύτερο επειδή θεωρούν ότι απειλείται και η ενότητα του δικού τους κράτους από τις αποσχιστικές τάσεις του αλβανικού εθνικισμού και το όραμα της «Μεγάλης Αλβανίας», που αναθερμένεται, αν και τυπικά απορρίπτεται από όλες τις αλβανικές ηγεσίες (Αλ-

βανίας, Κοσσύβας και Μακεδονίας). Γι' αυτό και οι Αμερικανοί ανέλαβαν να υπενθυμίσουν στον Γκρούεφσκι, τον Τσερβέν-κοφσκι και τον Μιλόσοφσκι, ότι τέτοια παιχνίδια δεν επιτρέπονται.

Η ιδια πίεση ασκείται και επί της ελληνικής πλευράς, αν και περισσότερο διακριτικά. Από τη στιγμή που κατέστη σαφές ότι η τελευταία γραμμή υποχώρησης του ελληνικού εθνικισμού είναι η σύνθετη ονομασία και πέραν αυτής υπάρχει το βέτο, η αμερικανική πίεση μεταφέρθηκε κυρίως στο ζήτημα της αναγνώρισης του Κοσσυφοπέδιου. Μάλιστα, η πίεση προς τη μακεδονική πλευρά για υποχώρηση στο ζήτημα του ονόματος της Μακεδονίας προσφέρεται στην ελληνική πλευρά ως αντάλλαγμα για την αναγνώριση του Κοσσυφοπέδιου. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που εισηγούνται στον Καραμανλή να διαπραγματευθεί την αναγνώριση του Κοσσυφοπέδιου απευθείας με τους Αμερικανούς και να προ-

■ ΠΑΣΟΚ

Νέα φάση στην κρίση

χεια) έμοιαζε τόσο ψεύτικο και τόσο παλιό. Η θλίψη ήταν κυρίαρχη παντού, το σύνδρομο της ήττας σκέπαζε τα πάντα και τα τελευταία γκάλοπ δεν τους επέτρεψαν ούτε κάποιες στιγμές χαράς να απολαύσουν. Οσο για τη σκηνή που ο Γιωργάκης κάλεσε στο πόντιουμ τους Βενιζέλο και Σκανδαλίδη, χωρίς να τους έχει προενημερώσει κι αυτοί ανέβηκαν δύσθυμα και χαμογελώντας με το ζόρι, ήταν τόσο γκροτέσκα που μόνο χαιρέκακα σχόλια προκάλεσε.

Ο Γιωργάκης, αφού πριν το συνέδριο ξεκαθάρισε στους Πασόκους ότι δεν το κουνάει από την προεδρία με τίποτα (κλη-

ρονομικώ δικαιώματι απέκτησε το κόμμα), ανακοίνωσε ότι θα φτιάξει πολιτικό συμβούλιο από μελη που δεν έχουν διατελέσει υπουργοί ή υφυπουργοί στις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, για να προκαλέσει νέα θύελλα αντιδράσεων. Οχι από τους «βαρόνους», που γελούν με τα καμώματά του, αλλά από το σύνολο σχεδόν του κομματικού μηχανισμού, που θεωρεί ότι μ' αυτό τον τρόπο στοχοποιείται το έργο των κυβερνήσεων όχι μόνο του Σημίτη αλλά και του Ανδρέα.

Τι θα κάνει από δω και πέρα
ο Γιωργάκης; Θα παίξει μόνος
του. Οποιους και να βάλει στο
πολιτικό συμβούλιο, αποκλεί-

■ Βρέθηκε ο <<στρατηγικός επενδυτής>> για ΟΤΕ

Σχεδόν ταυτόχρονα με την ανακοίνωση της πώλησης του 20% του ΟΤΕ από τη MIG στη Deutsche Telecom έφτασε στις εφημερίδες και η χαιρετιστήρια ανακοίνωση των Αλογοσκούφη-Χατζηδάκη, που καλωσόρισαν το γερμανικό τηλεπικοινωνιακό κολοσσό. Ούτε τα προσχήματα δεν κρατούν πια. Εφραξαν το δρόμο στη MIG των αραβικών κεφαλασίων, γιατί είχαν δεσμευτεί να δώσουν τον ΟΤΕ στο γερμανικό μονοπάτιο. Φυσικά, το υπό τον Α. Βγενόπουλο fund δεν έχασε. Αντίθετα, αποκόμισε σημαντικότατη υπεραξία από την πώληση των μετοχών του ΟΤΕ σε τιμή ανώτερη απ' αυτή που αγόρασε (γίνεται λόγος για 200 εκατ. ευρώ!). Κι επειδή οι Γερμανοί δεν πιάνονται κορδίδια, μπορούμε εύλογα να συμπεράνουμε πως κάποια συμφωνία κάτω από το τραπέζι υπάρχει με την ελληνική κυβέρνηση, ώστε όταν θα γίνουν κυρίαρχοι στον ΟΤΕ να βγάλουν πολλαπλάσια.

■ Χρεός γενούν

Αύξηση 16% και στα κέρδη της Τράπεζας της Ελλάδας για το 2007. Η ΤτΕ δεν είναι εμπορική τράπεζα, αλλά ο τρελός χορός των κερδών για τις εμπορικές τράπεζες έδωσε ώθηση και στη δική της κειροδοσία.

ΡΩΜΗ: Περί «αριστεράς», «κεντροαριστεράς» και «εναλλακτικής πρότασης εξουσίας» ο λόγος (και) στη γειτονική Ιταλία, μητέρα του σύγχρονου οπορτουνισμού. Ας αφήσουμε να μιλήσουν τα ΜΜΕ:

Τηλεγράφημα του ΑΠΕ (16.5.2008): «Αναγνωρίζοντας τις ομοιότητες των προεκλογικών προγραμμάτων των δυο κομμάτων που μόχονται για την εξουσία στην Ιταλία, ο συντηρητικός πρώην πρωθυπουργός και μεγιστάνας του Τύπου Σλβίο Μπερλουσκόνι αστειέυτηκε λέγοντας ότι δεν έχει τίποτε να δηλώσει μετά την υπόσχεση του σημαντικότερου αντιπάλου του για την πρωθυπουργία, κεντροαριστερού Βάλτερ Βελτρόνι, ότι θα μειώσει κατά δισεκατομμύρια ευρώ της δημόσιες δαπάνες».

Ανταπόκριση του Κ. Παπαϊωάννου για την «Ημερήσια»: «Δεν υπάρχουν αντικρουόμενα συμφέροντα ανάμεσα στους εργαζόμενους και τους επιχειρηματίες, ενώ η "πάλη των τάξεων" ανήκει πλέον στο μακρινό παρελθόν. Αυτό δηλώνει ο γηγέτης του Δημοκρατικού Κόμματος Βάλτερ Βελτρόνι στις προεκλογικές συγκεντρώσεις εξηγώντας την παρουσία στα φημοδελτιά του κορυφαίων εκπροσώπων των Ιταλών βιομηχάνων. Οπως τονίζει ο Βελτρόνι, ενώ για τον εργαζόμενο το καθημερινό άγχος είναι να ανταποκριθεί με τον μισθό του στις ανάγκες της επιβίωσης, για τον βιομήχανο - επιχειρηματία τα βάσανα της ανταγωνιστικότητας της επιχείρησής του στην αγορά είναι ακόμα μεγαλύτερα και σαφώς δυσκολότερα».

ΤΣΕΧΙΑ: Η «Κομμουνιστική Ενωση Νεολαίας Τσεχίας» είναι κάτι σαν τη νεολαία του Περισσού. Με μπόλικη κομμουνιστική φρασεολογία, αλλά στην πράξη με στρατηγική και τακτική ρεφορμιστικής ενσωμάτωσης. Ομως, στις χώρες του άλλοτε «υπαρκτού» δεν επιτρέπεται ούτε η φρασεολογία ούτε τα σύμβολα. Ετοι, το τσεχικό κράτος, που συμμετέχει κανονικότατα στη... δημοκρατική ΕΕ, προσπαθεί να τη θέσει εκτός νόμου, με την αιτιολογία ότι προβάλλει «την αντίληψη της ταξικής πάλης, του μαρξισμού-λενινισμού και της βίαιης επανάστασης». Και φυσικά, κανένος «δημοκράτη» το αυτί δεν ιδρώνει από τέτοιες φασιστικές ενέργειες.

ΓΑΛΛΙΑ: Γερό χαστούκι για το Σαρκοζί στις δημοτικές εκλογές της Γαλλίας. Από τη μια η πρακτική πολιτική της κυβέρνησής του, από την άλλη η βοναπαρτική συμπεριφορά με τα γκομενιλίκια και τα «εγώ είμαι ο γενικός γαμάω», οδήγησαν τους Σοσιαλιστές και τους συμμάχους τους σε μια απρόσμενη πριν από λίγο καιρό νίκη. Στο επιτελείο των Ηλισίων Πεδίων αναζητούνται ήδη νέα πολιτικά τρίκ. Αξίζει, πάντως, να σημειωθεί αυτό που τα αστικά ΜΜΕ υποβάθμισαν τελείως, γιατί δε βολεύει το πολιτικό παιχνίδι. Η αποχή έφτασε το 35%, ένα από τα υψηλότερα μεταπολεμικά ποσοστά, ενώ στα υποβάθμισμένα προάστια έφτασε το 50%.

ΤΟΥΡΚΙΑ: Δεν το βάζει κάτω ο πολαιού τύπου Κεμαλισμός στην Τουρκία. Σε νέα πολιτική κρίση απειλεί να βυθίσει τη χώρα η προσφυγή του εισαγγελέα εφετών στο Ανώτατο Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας, με την οποία ζητεί να τεθεί εκτός νόμου το κυβερνόν κόμμα ΑΚΡ και να στερηθεί των πολιτικών της δικαιωμάτων ολόκληρη σχεδόν η κυβερνητική και πολιτειακή ηγεσία (Ερντογάν, Γκιουλ κ.ά.). Αντιδράσεις υπήρξαν ήδη στο εσωτερικό (μεταξύ αυτών και της πανίσχυρης Ενωσης Τουρκων Βιομηχάνων και Επιχειρηματιών - TUSIAD), αλλά και στο εξωτερικό (ΕΕ, Γερμανία).

■ Αφγανιστάν

Υπέκυψαν οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας

Στα τέλη Φεβρουαρίου, οι Ταλιμπάν έστειλαν τελεσίγραφο στις εταιρίες κινητής τηλεφωνίας προειδοποιώντας τες ότι αν δεν διακόψουν τη λειτουργία των δικτύων τους τη νύχτα, θα αρχίσουν να ανατινάζουν τους πύργους τους, γιατί τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα χρησιμοποιούν τα σήματα που εκπέμπουν τα κινητά τηλέφωνα για να εντοπίζουν τις θέ-

σεις των Ταλιμπάν.

Μέσα σε δυο βδομάδες, ανατινάχτηκαν ή καταστράφηκαν από τους Ταλιμπάν 10 πύργοι και οι τέσσερις εταιρίες της κινητής τηλεφωνίας που λειτουργούν στο Αφγανιστάν αναγκάστηκαν να υποκύψουν στην απαίτηση των Ταλιμπάν διακόπτοντας τη λειτουργία των δικτύων τους τη νύχτα, γιατί τα κι-

απόγευμα μέχρι τις 7 το επόμενο πρωί σε τέσσερις τουλάχιστον επαρχίες της χώρας, στις επαρχίες Καντοχάρ και Χέλμαντ στο νότιο και στις επαρχίες Ζαμπούλ και Γκαζίν στο βόρειο Αφγανιστάν.

Στις εκκλήσεις του αφγανικού υπουργείου Επικοινωνιών να επαναλάβουν τη λειτουργία των δικτύων τους τη νύχτα, γιατί τα κι-

νητά τηλέφωνα είναι ο βασικός τρόπος επικοινωνίας στο Αφγανιστάν, απάντησαν ότι απαιτείται περιφρούρηση των εγκαταστάσεών τους, την οποία φυσικά η κυβέρνηση δεν μπορεί να εγγυηθεί, αφού είναι βέβαιο ότι μαζί με τους πυλώνες θα γίνουν στόχος επιθέσεων από τους Ταλιμπάν και οι φρουροί τους.

Ποινικοποιούν το μάσημα φύλλων κόκας

Στις αρχές Μαρτίου, δόθηκε στη δημοσιότητα η ετήσια έκθεση του Διεθνούς Επιμελητηρίου Ελέγχου των Ναρκωτικών, που υπάγεται στον ΟΗΕ, η οποία, μεταξύ άλλων αναφέρει ότι πρέπει να απαγορευτεί το μάσημα των φύλλων της κόκας, γιατί προκαλεί εξάρτηση, και καλεί τη Βολιβία και το Περού να ποινικοποιήσουν όχι μόνο το μάσημα της κόκας αλλά και τη χρήση της για την παρασκευή τσαγιού, αναψυκτικών, αλεύρου, καλλυντικών κ.ά.

Η απόφαση αυτή βασίστηκε στη Συνθήκη του 1961 του ΟΗΕ για τα ναρκωτικά, η οποία κατατάσσει τα φύλλα της κόκας, την κοκαΐνη, την ηρωΐνη και το όπιο στην πρώτη θέση στον κατάλογο των ναρκωτικών ουσιών.

Οπως είναι γνωστό, εδώ και χιλιάδες χρόνια, οι Ινδιάνοι χρησιμοποιούν τα

φύλλα της κόκας ως φάρμακο και σε θρησκευτικές τελετές. Τα φύλλα της κόκας περιέχουν ίχνη, λιγότερο από 1%, του αλκαλοειδούς, από το οποίο σε μεγάλες ποσότητες παράγεται η κοκαΐνη. Λόγω της τονωτικής τους ιδιότητας, οι κάτοικοι των Άνδεων τα μασούν για να αντιμετωπίσουν την πτείνα και τις κακουχίες.

Οι κυβερνήσεις της Βολιβίας και του Περού αντέ-

δρασαν έντονα στην απόφαση αυτή και τη χαρακτήρισαν προσβλητική για τις παραδόσεις των Ινδιάνων. Αντιδράσεις υπάρχουν όμως και από την πλευρά επιστημόνων και επιστημονικών φορέων. Για παράδειγμα, ο αμερικανός βοτανολόγος και συγγραφέας Γουέντ Ντέβις, που μελέτησε την κόκα στην Κολομβία, χαρακτήρισε παράλογη την απόφαση τους Επιμελητηρίου και επιστημόνας αντιλήψεις, οι οποίες καταδικάζουν τις χωρές που επιτρέπουν τη παραδοσιακή χρήση της τσαγίστης. Ολοι αυτά δεν είναι φυσικά άγνωστα σ' αυτούς που θυμήθηκαν τη Συνθήκη του 1961 και ζητούν την απαγόρευση της παραδοσιακής χρήσης των φύλλων κόκας. Είναι προφανές ότι πίσω από την απόφασή τους υπάρχει πολιτική σκοπιμότητα και

πιο συγκεκριμένα ο δάκτυλος του Λευκού Οίκου.

Ο πρόεδρος της Βολιβίας Εβο Μοράλες, Ινδιάνος Αϊμάρα και πρώην καλλιέργητης κόκας, έχει υπερασπιστεί επανειλημμένα τη χρήση των φύλλων κόκας και έχει ασκήσει πίεση για να αφαιρεθεί από τον κατάλογο της Συνθήκης του 1961. Η έκθεση του Διεθνούς Επιμελητηρίου Ελέγχου των Ναρκωτικών δυσκολεύει παρά πολύ την επίτευξη του στόχου του και λειτουργεί ως μέσο πίεσης στα χέρια του Λευκού Οίκου, που έχει εκφράσει την αντίθεσή του στην απόφαση του Εβο Μοράλες να αυξηθεί η καλλιέργεια κόκας για παραδοσιακές χρήσεις από 12.000 σε 20.000 εκτάρια και στο σχέδιο κατασκευής ενός εργοστασίου, που θα χρηματοδοτηθεί από τη Βενεζούελα και θα παράγει τσάι κόκκας, αλεύρι και άλλα φυσικά προϊόντα.

Αυτά ήταν ματωμένα λεφτά. Οι ώρες εργασίας ήταν πολλές και ο κόσμος πληρώνονταν με λιγότερο από 100 ευρώ, χωρίς ασφάλεια και σε άθλιες συνθήκες. Τα λόγια ενός κατοίκου της περιοχής που επλήγη από τις πολύωρες εκρήξεις του περασμένου Σαββατοκύριακου στην Αλβανία, όπως καταγράφηκαν από το Γαλλικό Πρακτορείο, αναδεικνύουν τη μεσαιωνική βορβαρότητα που επικρατεί. Πληροφορίες από αλβανούς μετανάστες στην Ελλάδα, που επικοινωνούν με συγγενείς τους στα Τίρανα, αναφέρουν ότι στο σύγχρονο αυτό κάτεργο εργάζονταν ακόμα και παιδιά ηλικίας 14-15 ετών.

121 άνθρωποι ήταν παρόντες στις αποθήκες τη στιγμή που ξεκίνησε η πρώτη έκρηξη, στις 11 το πρωί του περασμένου Σαββατοκύριακου στην Ερντογάν, Γκιουλ κ.ά.). Αντιδράσεις υπήρξαν ήδη στο εσωτερικό (μεταξύ αυτών και της πανίσχυρης Ενωσης Τουρκων Βιομηχάνων και Επιχειρηματιών - TUSIAD), αλλά και στο εξωτερικό (ΕΕ, Γερμανία).

τρα βόρεια των Τίρανων και ακούστηκε μέχρι και τα Σκόπια (150 χιλιόμετρα μακριά). Επί 14 ώρες η περιοχή θύμ

Υπέρ της Αντίστασης η πλειοψηφία των Παλαιστίνιων

Το «Παλαιστινιακό Ερευνητικό Κέντρο για την Πολιτική και τις Δημοσκοπήσεις» (Palestinian Center for Policy and Survey Research) είναι ένα ινστιτούτο που κάθε άλλο παρά «τρομοκρατικό» μπορεί να θεωρηθεί. Κι αυτό γιατί ελέγχεται πλήρως από την Παλαιστινιακή Αρχή, αφού στους επικεφαλής του μοστράρουν μελη του Παλαιστινιακού Εθνικού Συμβουλίου (του νομοθετικού σώματος της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, που ελέγχεται από τη Φατάχ), νομικοί, δικαστές και καθηγητές πανεπιστημίων (ακόμα και αμερικανικών). Οταν ένα τέτοιο ινστιτούτο πάραδεχεται ότι το 84% των 1270 ερωτηθέντων Παλαιστίνιων από την Δυτική Οχθη, την Ανατολική Ιερουσαλήμ και τη Λωρίδα της Γάζας υποστηρίζουν την επίθεση της δης Μάρτη ενάντια στο ιεδολογικό κέντρο των Σιωνιστών (το Mercaz Haraav Yeshiva, που εδώ τα ΜΜΕ το παρουσίασαν σαν «εβραϊκό θρησκευ-

τικό σχολείο»), που είχε σαν αποτέλεσμα 8 Ισραηλινός νεκρούς, όταν η υποστήριξη στις επιθέσεις με ρουκέτες κατά εβραϊκών εποικισμών και πτώμων ήταν «άνευ προηγουμένου», όπως αναφέρουν οι Τάιμς της Νέας Υόρκης (19/3) με την πλειοψηφία να τις υποστηρίζει, όταν στέλεχος του Ινστιτούτου αυτού δηλώνει σοκαρισμένος από το αποτελέσμα της τελευταίας σφυγμομέτρησης, αναφέροντας ότι το αποτελέσμα αυτό έδειξε ότι η υποστήριξη των Παλαιστίνιων στη βία είναι η μεγαλύτερη που έχει δει ποτέ στα 15 χρόνια που διε-

ξάγει δημοσκοπήσεις στα παλαιστινιακά εδάφη, τότε όσοι πίστεψαν ότι η πολύχρονη δοκιμασία του παλαιστινιακού λαού θα τον κάνει να λυγίσει γελάστηκαν. Γιατί δε μπορούν να κατανοήσουν αυτό που σημαίνουν στέλεχος της Χαμάς (ο Μαχμούντ Ζαχάρ που πρόσφατα έχασε τον 22χρονο γιο του, κατά τη διάρκεια ισραηλινών εκκαθαριστικών επιχειρήσεων) δήλωσε σε πρόσφατη συνέντευξη που παρουσίασε το «Κέντρο Μελέτης και Αντιπληροφόρησης για την Μέση Ανατολή»: «Ο χρόνος δεν είναι σημαντικός για μας. Εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε όσο χρειαστεί για να αποκτήσουμε την ελευθερία μας». Ενώ για τους Σιωνιστές και τους δυτικούς προστάτες τους «ο χρόνος είναι χρήμα»...

Πλήγμα στη Φατάχ

Ταυτόχρονα, όμως, η τελευταία δημοσκόπηση του «Παλαιστινιακού

Ερευνητικού Κέντρου για την Πολιτική και τις Δημοσκοπήσεις» έδειξε και σημαντική άνοδο της δημοτικότητας της Χαμάς. Το 47% δήλωσε ότι αν σήμερα γίνονταν εκλογές θα ψήφιζε τον πρωθυπουργό της κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα, Ισμαήλ Χανίγια, και το 46% ότι θα ψήφιζε τον Αμπάς. Σημειώνουμε ότι σε όλες τις προηγούμενες δημοσκοπήσεις φαίνονταν ο Αμπάς να προηγείται με διαφορά (τον περασμένο Δεκέμβρη μόλις 37% ήταν υπέρ του Χανίγια και 56% υπέρ του Αμπάς), παρά τη σκληρή κατασταλτική που εφόρμωζε στη Δυτική Οχθη (γι' αυτό και αμφιβάλλουμε πολύ για την εγκυρότητά τους). Το ίδιο ισχύει και για τη Χαμάς που εμφάνισε μικρή άνοδο (35% έναντι 34% της προηγούμενης δημοσκόπησης), ενώ η Φατάχ πτώση (42% έναντι 46%).

Ποια νομιμοποίηση επομένως θα μπορέσουν να έχουν τα αποτελέσματα των «ειρηνευτικών συνομιλιών» μεταξύ Αμπάς και Σιωνιστών, που ξανάρχισαν μετά την πρόσφατη διακοπή τους κατά την τελευταία ισραηλινή εισβολή στην Λωρίδα της Γάζας;

■ Ιράκ Παιδιά τα σκληρότερα θύματα του πολέμου

Το κομμάτι του ιρακινού πληθυσμού που πλήττεται περισσότερο από τις επιπτώσεις της αμερικανικής κατοχής είναι τα παιδιά.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, μεσοπεριόδιο παιδιά πέθαναν στη διάρκεια των 12 χρόνων των οικονομικών κυρώσεων, που προηγήθηκαν της αμερικανικής εισβολής, κυρίως λόγω υποστοιχισμού και ασθενειών. Μετά την εισβολή, ο υποστοιχισμός στην παιδική ηλικία αυξήθηκε κατά 9%, σύμφωνα με έκθεση της οργάνωσης «Oxfam International», που δόθηκε στη δημοσιότητα τον περασμένο Ιούλιο.

Μια άλλη έκθεση, της ΜΚΟ «Save the Children», δείχνει ότι το Ιράκ συνεχίζει να έχει τη μεγαλύτερη θνητιμότητα στον κόσμο στην ηλικία κάτω των πέντε ετών, η οποία μετά τον πρώτο Πόλεμο του Κόλπου έχει αυξηθεί κατά 150%. Υπολογίζεται ότι 1 στα 8 παιδιά πεθαίνει πριν να κλείσει τα πέντε χρόνια. Μόνο μέσα στο 2005 πέθαναν 122.000 παιδιά.

Σύμφωνα με την έκθεση του «Children's Fund» του ΟΗΕ, που δόθηκε στη δημοσιότητα στις αρχές Μαρτίου, τουλάχιστον 2 εκατομμύρια παιδιά στο Ιράκ υποστίζονται και αντιμετωπίζουν μια σειρά άλλων απειλών, όπως διακοπή του σχολείου, έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και ασθένειες του γαστρεντερικού συστήματος.

Πολλά παιδιά πέφτουν θύματα απαγωγής και πουλιούνται ως εργάτες ή διοχετεύονται στη μάρη αγορά της παιδικής πορνείας, ενώ πολλά παιδιά πουλιούνται από τις ίδιες τις οικογένειές τους για υιοθεσία, είτε γιατί δεν μπορούν να τα ζήσουν είτε για να εξασφαλίσουν κάποια χρήματα για την επιβίωση των υπόλοιπων μελών. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΜΚΟ «Σύνδεσμος Ιρακινών Οικογενειών», τουλάχιστον 2 παιδιά πουλιούνται από τους γονείς τους και ακόμη 4 εξαφανίζονται κατά μέσο όρο κάθε βδομάδα. Ο αριθμός των περιπτώσεων αυτών έχει αυξηθεί κατά 20% μέσα σε ένα χρόνο.

Πολλά παιδιά δεν παρακολουθούν καθόλου σχολείο. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, 17% των παιδιών, δηλαδή περίπου 760.000, δεν φοιτούν ούτε στο δημοτικό σχολείο, ενώ τουλάχιστον 220.000 παιδιά έχουν διακόψει το σχολείο, γιατί οι οικογένειές τους έχουν εκτοπιστεί. Στους αριθμούς αυτούς δεν περιλαμβάνονται οι εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά και έφηβοι που διέκοψαν το σχολείο, γιατί οι οικογένειές τους αναγκάστηκαν να καταφύγουν σε άλλες χώρες για γαλυτώσουν.

Επίσης, σύμφωνα με στοιχεία του «Children's Fund» του ΟΗΕ, μόνο το 40% των παιδιών σ' όλη τη χώρα έχουν πρόσβαση σε κατάλληλο πόσιμο νερό, μόνο το 20% του πληθυσμού έξω από τη Βαγδάτη έχει δίκτυο αποχέτευσης, ενώ 75.000 παιδιά ζουν σε προσωρινούς καταυλισμούς.

Μαύρος ορίζοντας για την αμερικανική οικονομία

«Απειλούμενος να επιτερεύεται τον κατηφών επισημόνων, αλλά τα νέα είναι άσχημα: Η οικονομία επιβραδύνεται απότομα και μπορεί να είναι σε κρίση. Η καλύτερη μέτρηση της ανάπτυξης του έθνους, το πραγματικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ), αυξήθηκε κατά το ισχνό επήσιο ποσοστό του 0,6% στο τέλος του περασμένου χρόνου. Η ανεργία έχει αυξηθεί και η ανάπτυξη της απασχόλησης έχει επιβραδύνει απότομα. Η αγορά κατοικίας έχει δρόμο ακόμα μέχρι να πάσει πάτω και οι πιστωτικές αγορές εξακολουθούν να είναι κρύες αν όχι παγωμένες... Οι δύο τελευταίες οικονομικές υφέσεις - στις αρχές της δεκαετίας του '90 και στις αρχές του 2000 - οδήγησαν σε μειώσεις στο τυπικό (σ.α. ετήσιο) οικογενειακό εισόδημα κατά περίπου 2.500 δολάρια (σε σημερινά δολάρια). Αυτά δεν είναι φυστικά. Μια τέτοια ενδεχόμενη απώλεια είναι ανησυχητική, ειδικά τώρα, καθόσον το οικογενειακό εισόδημα της μέσης οικογένειας, διορθωμένο με τον πληθωρισμό, πράγματι παραμένει περίπου 1.000 δολάρια χαμηλότερο σε σχέση με το 2000.

Ζητούμε συγνώμη για την παράθεση τόσο μεγάλου αποσπάσματος από το αμερικανικό think-tank, αλλά νομίζουμε ότι αποτυπώνει μια πραγματικότητα που κανείς δε μπορεί πλέον να κρύψει. Μπορεί η μείωση των επιπλέοντων κερδών για το πρώτο τρίμηνο του 2008 δήλωσαν η Goldman Sachs και η Lehman Brothers (η πρώτη και η τέταρτη μεγαλύτερη επενδυτική τράπεζα των ΗΠΑ) με τα

ρόδινη. Σύμφωνα με το υπουργείο Εργασίας των ΗΠΑ, 85.000 θέσεις εργασίας έχουν χαθεί μέσα στο 2008 (CNN Money, 18/3/08), η κρίση στην αγορά κατοικίας συνεχίζεται (με τις τιμές των κατοικιών να πέφτουν μάζι με τις πωλήσεις, που σημείωσαν πτώση 15% σε σχέση με πέρσι), ενώ οι 21 από τις 50 Πολιτείες των ΗΠΑ αντιμετωπίζουν σιβαρά ελλείμματα και οδηγούνται σε περικοπές (πού αλλού); στις «κοινωνικές δαπάνες».

Δραματική μείωση των κερδών για το πρώτο τρίμηνο του 2008 δήλωσαν η Goldman Sachs και η Lehman Brothers (η πρώτη και η τέταρτη μεγαλύτερη επενδυτική τράπεζα των ΗΠΑ) με τα

ρισσότερο, στο 4.1% (δηλαδή διόρθωση της τάξης του -21%)!

Το ποσοστό είναι αικόμια μικρότερο για τις πιο ονειρητικές χώρες που κατά μέσο όρο το ΔΝΤ αναμένει ότι θα κυμαίνεται στα επιπλέοντα +1,8%. Οι προς τα κάτω αναθεωρήσεις για το 2008 αφορούν τόσο την ανάπτυξη των ΗΠΑ (από την εκτίμηση του +1,8% τον Ιούλιο, τα δύο κέρδη της περιόδου πέρσι) σε γενικές γραμμές την ανάπτυξη των ΗΠΑ (από την εκτίμηση του +1,8% τον Ιούλιο, τα δύο κέρδη της περιόδου πέρσι) σε γενικές γραμμές την ανάπτυξη των ΗΠΑ (από την εκτίμηση του +1,8% τον Ιούλιο, τα δύο κέρδη της περιόδου πέρσι) σε γενικές γραμμές την ανάπτυξη των ΗΠΑ (από την εκτίμηση τ

Η ανάθεση σκοτώνει τη διάθεση

Πριν ακόμη ο συντεταγμένος κυβερνητικός λόχος στη Βουλή δώσει την τελική ψήφο στο αντιασφαλιστικό έκτρωμα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία έσπειυσε να αποσύρει από το πεδίο της μάχης τα προκεχωρημένα αποσπάσματα της εργατικής τάξης, αυτά που κυρίως έδωσαν τον αγώνα. Την Τετάρτη το απόγευμα, αμέσως μετά τη λίξη της τεράστιας απεργιακής συγκέντρωσης και πορείας, η ΠΟΕ-ΟΤΑ αποφάσισε μια ακόμη 24ωρη (με επικήδειο έμοιαζε) και τέρμα, ενώ νωρίς το απόγευμα της Πέμπτης ανέστειλε την απεργία και η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ.

Η παράδοση συνεχίστηκε. Οι κοινοβουλευτικές αποφάσεις είναι σαν τις ιερές αγελάδες: απαγορεύεται να τις αγγίξει κανείς. Με το που τελειώνει η διαδικασία στη Βουλή, σταματούν οι απεργίες και πάμε για «άλλες μορφές αγώνα». Δηλαδή, προσφυγές στα δικαστήρια! Λες και δεν είναι δυνατόν να καταργηθεί ψηφισμένος νόμος, κάτω από την πίεση του αγώνα. Λες και ξεχάστηκε το παράδειγμα του αλίστου μνήμης νόμου 815, που τον κατάπιε αμάσπιτο ο μπάρμπας του σημερινού πρωθυπουργού, ένα χρόνο μετά την ψήφισή του.

Ηταν αναμενόμενό ότι αυτό θα έκανε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Εδώ και χρόνια είναι συνεπής υπερασπιστής της γραμμής της ταξικής συνεργασίας, της ήσσονος αντίστασης του συμβιβασμού, της υποταγής στους θεσμούς της αστικής νομιμότητας. Δεν υπήρχε τίποτα που να την κάνει ν' αλλάξει τακτική. Η μόνη δύναμη που θα μπορούσε ν' αλλάξει την προδιαγεγραμμένη πορεία των πραγμάτων θα ήταν η δύναμη του ταξικού αγώνα και η αυτονόμησή του από τον έλεγχο και τα δεσμά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Είναι πολλοί οι εργαζόμενοι που έμειναν με το αίσθημα της πίκρας. Πολλοί αυτοί που θεωρούν ότι τους πούλησαν και πάλι. Είναι γεγονός ότι υπήρχε διάθεση αγωνιστική. Διάθεση για ουσιαστική κλιμάκωση του αγώνα και αναβάθμιση των μέσων πάλης, ώστε να αναγκαστεί η κυβέρνηση να υποχωρήσει. Ομως, η διάθεση από μόνη της δε φτάνει. Οταν μάλιστα συνοδεύεται από ανάθεση, τότε συνθλίβεται και πεθαίνει.

Ορος για την εξέλιξη κάθε αγώνα με προοπτική νίκης είναι η ρήξη με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Το πέρασμα της διεύθυνσης του αγώνα στα χέρια των ίδιων των εργαζόμενων, πλήψη των αποφάσεων για όλα τα ζητήματα από τις συνελεύσεις. Οταν αναθέτεις -και μάλιστα σε λευκώ- στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία να αποφασίζεις για τα πάντα και περιορίζεσαι στο ρόλο του απλού απεργού, είναι σαν να βάζεις το λύκο τσοπάνι στα πρόβατα.

Το μεγαλύτερο συμπέρασμα που βγαίνει από αυτό τον αγώνα είναι πως χωρίς ρήξη με τη γραφειοκρατία προκοπή δε θα δει το κίνημα.

■ Αβάντα στην κυβέρνηση (1)

Αβάντα στην κυβέρνηση δεν έκαναν μόνο εκείνοι που βγήκαν και υπερασπίζονταν το αντιασφαλιστικό της έκτρωμα. Έκαναν και εκείνοι που φρόντισαν να υποβαθμίσουν το μέγεθος της αντιασφαλιστικής επιθεσης, κάνοντας δύο γίνεται πιο απταλή κριτική. Σ' αυτή τη δεύτερη κατηγορία τα πρωτεία διεκδικεί η πουλημένη στο κεφάλαιο συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ. Ιδιού το περιεχόμενο της κριτικής της για την αύξηση των ορίων ηλικίας, όπως παρουσιάστηκε στη συνέντευξη Τύπου της 11.3.08: «Παραμένουν αδιευκρίνιστα τα κριτήρια επιλογής των συγκριμένων πληθυσμιακών ομάδων (γυναίκες, μητέρες, ασφαλισμένοι με 35ετία, υπαγόμενοι στα ΒΑΕ, ασφαλισμένοι με 37ετία κλπ) για την επιδείνωση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων».

Είναι άραγε αδιευκρίνιστα τα κριτήρια με τα οποία επελέγη η αύξηση των ορίων ηλικίας σ' αυτές τις κατηγορίες; Οχι βέβαια. Είναι σαφέστατα και διαυγή. Πρόκειται για όλες τις κατηγορίες ορίων ηλικίας που είναι κάτω από τα γενικά όρια. Τι σηματοδοτεί αυτό; Οτι πλέον οι μόνες αλλαγές που επιπρέπεται να γίνονται στα όρια ηλικίας είναι προς τα πάνω. Μέχρι να φτάσουν όλοι και όλες στο γενικό όριο των 65, για να είναι μετά ανοιχτός ο δρόμος της περαιτέρω αύξησης. Και γιατί η ΓΣΕΕ κάνει πως δεν καταλαβαίνει τη σκοπιμότητα αυτών των ρυθμίσεων; Γιατί η ίδια όχι μόνο έχει εγκαταλείψει τον αγώνα για μείωση των ορίων ηλικίας, αλλά έχει επιτκριώσει τις αντεργατικές αλλαγές του νόμου Σιούφα, με τις οποίες εξισώθηκαν στα 65 τα όρια ηλικίας ανδρών-γυναικών για τους προσλαμβανόμενους μετά την 1.1.1993. Τις επικύρωσε συμφωνώντας στο νόμο Ρέπτη, που δεν άλλαξε τίποτα σ' αυτό τον τομέα.

■ Αβάντα στην κυβέρνηση (2)

Στην ίδια συνέντευξη Τύπου, ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος χαρακτήρισε ως εξής το αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο: «Προωθεί ένα Σχέδιο Νόμου, το οποίο είναι μια κακογραμμένη σχολική έκθεση ιδεών, τα 139 από τα 154 συνολικά άρθρα αποτελούν γενι-

κάλογες αναφορές και αυθαίρετες διατυπώσεις, οι οποίες είναι μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα σε βάρος του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά και του δημόσιου συμφέροντος. Αυτό το νομοσχέδιο είναι μια αυθαίρετη κατασκευή...».

Ούτε κακογραμμένη σχολική έκθεση είναι το νομοσχέδιο, ούτε γενικόλογες αναφορές αποτελούν τα 139 πρώτα άρθρα του. Ειδικά αυτά τα άρθρα είναι στρατηγικής σημασίας, αφού αλλάζουν εντελώς το τοπίο της Κοινωνικής Ασφάλισης (νόμος-πλαίσιο) και στρώνουν το χαλί για πιο άνετη προώθηση. Οταν, λοιπόν, κάνεις τέτοια κριτική, βοηθάς την κυβέρνηση να κρύψει κάτω από το χαλί τους πραγματικούς σκοπούς της και κρύβεις από τους εργαζόμενους το βάθος της επίθεσης.

■ Πλειοδοσία κουτοπονηριάς

Στη συνεδρίαση της ΠΟΕ-ΟΤΑ, νωρίς το απόγευμα της Τετάρτης, οι εκπρόσωποι του ΠΑΜΕ αποφάσισαν να παίξουν τα ρέστα τους εκ του ασφαλούς (έροντας το «χαρτί» του αντίπαλου). Ενώ η πλειοψηφία είχε προτείνει μια ακόμη 24ωρη απεργία (την Πέμπτη) και τέρμα, αυτοί αντιπρότειναν 48ωρη απεργία (Πέμπτη και Παρασκευή) και γενικές συνελεύσεις για να αποφασίσουν οι εργαζόμενοι. Δεν είπαν, όμως, τι θα πρότειναν στις γενικές συνελεύσεις: συνέχιση της απεργίας και μετά την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νόμου ή σταμάτημα;

Ηταν μια κουτοπόνηρη αγωνιστική πλειοδοσία. Γιατί τις δικές τους προθέσεις τις είχαν ήδη δειξει. Οι... ταξικές δυνάμεις των οικοδόμων κλήθηκαν να απεργήσουν μόνο όταν απεργούσε η ΓΣΕΕ. Και στην απεργιακή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ τη ΚΚΕ μοίραζε φυλλάδιο που καλούσε τους εργαζόμενους να συσπειρωθούν γύρω του, χωρίς ούτε μια λέξη για τη νικηφόρα οργάνωση του αγώνα για το Ασφαλιστικό. Ούτε πίστεψαν στη νίκη, ούτε τους ένδιεφερε η νίκη.

κατ' εντολή του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ενώ από την άλλη δε μπορεί να μη δείξουν τη συντεχνιακή αλληλεγγύη τους προς το συναδέλφο τους που έδειξε ενδιαφέρον για το φίλο του επιχειρηματία. Μήπως δεν έχουν δείξει την ίδια αλληλεγγύη στους συναδέλφους τους που έχουν χτίσει βιλάρες στις καταπατημένες από τον οικοπεδοφοραγκού συνεταιρισμό «Νέα Αιολίς» δασικές εκτάσεις της Σταμάτας;

■ Για την ταμπακέρα τίποτα

Σχεδόν δυο σελίδες άρθρο του Δ. Γόντικα δημοσιεύτηκε στο «Πριζοσπάστη» (18.3.08) ως απάντηση σε άρθρο του Θ. Καρτερού στη νεόκοπη εφημερίδα του. Φλυαρίες επί φλυαριών, στο γνωστό μοτίβο του καυγά που έγινε στον Περισσό στις αρχές της δεκαετίας του '90 και οδήγησε στη διάσπαση του κόμματος. Απ' όλη αυτή την αφρόρητη φλυαρία ξεχωρίσαμε μια μικρή παρόγραφο, λίγο πριν το τέλος: «Μπορεί το ΚΚΕ σε ορισμένες φάσεις του κινήματος το 1974, το 1988 να έδειξε μεγαλύτερη μεγαθυμία από όσο έπρεπε και έκανε τα βήματα της "ενότητας" με τα σχήματα της "ενωμένης αριστεράς" και το "Συνασπισμό", βήματα που παραλίγο να του στοιχίσουν πολύ ακριβά, αλλά έβγαλε τα συμπεράσματά του».

Η λέξη «μεγαθυμία» δεν έχει κανένα πολιτικό περιεχόμενο. Μια χαρά μπορεί να ταιριάζει στις προσωπικές σχέσεις, στις παρέες, όχι όμως στις σχέσεις, τις συνεργασίες και τις συμμαχίες μεταξύ των κομμάτων. Κατά το γηγετικό στέλεχος του Περισσού, το πρόβλημα είναι ότι το κόμμα του έδειξε κάπως... large και παραλίγο να το πληρώσει ακριβά, δηλαδή να το «ρουφήξουν» οι σύμμαχοι. Ομως, στη δεύτερη περίπτωση που μνημονεύει δεν είχαμε μόνο πολιτική συμμαχία και δημιουργία του Συνασπισμού. Είχαμε και συμμετοχή σε δυο διαδοχικές κυβερνήσεις (Τζανετάκη και Ζολώτα), με συγκεκριμένο αντιλαϊκό έργο. Υπήρξε και κόσμος (καθόλου λίγος) που αποχώρησε από το ΚΚΕ και την ΚΝΕ κάνοντας κριτική από τ' αριστερά για τον κυβερνητισμό εκείνης της περιόδου. Ομως, για τον Γόντικα και τη σημερινή ηγεσία του Περισσού δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα με τον κυβερνητισμό. Γι' αυτό και δε λένε κουβέντα.

■ Με καλούς δασκάλους

Μπορεί να είναι ακόμα όπειρος για τα παιχνίδια στις κορυφές της αστικής πολιτικής, αλλά έχει καλούς δασκάλους ο Τσίπρας. Το παιχνίδι της διγλωσσίας το έχει μάθει ήδη πολύ καλά. Την Παρασκευή πήγε στο συνέδριο του ΠΑΣΟΚ και έκανε το άνοιγμά του, ξεκαθαρίζοντας σε δηλώσεις του στη συνέχεια ότι το πρόβλημα είναι ο ιγεμονισμός του ΠΑΣΟΚ και η εμμονή του στη στρατηγική της αυτοδυναμίας: «Καλό πρόδρομο είναι τα ανοίγματα, τα ανοίγματα όμως πρέπει να είναι συγκεκριμένα και να μην έχουν επικοινωνιακό χαρακτήρα. Δεν μπορεί να διεκδικείς την ευρύτερη δυνατή συνεργασία των προσδετικών δυνάμεων, και μάλιστα χωρίς ηγεμονισμός, και την ίδια σπηλιή να έχεις στόχο την αυτοδύναμη πολιτική πλειοψηφία». Το Σάββατο πήγε στην πανελλαδική σύσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ και άλλαξε το χαρίσα, καταγγέλλοντας το ΠΑΣΟΚ ότι επιδιώκει «να δώσει στην αριστερά δυο τρία υπουργεία να χει να παίζει στο βάθος του κάπτου» και καταλήγοντας με την κορόνα: «Αγαπητοί φίλοι και φίλες του ΠΑΣΟΚ σας ευχαριστούμε θερμά για την ευγενική σας προσφορά, αλλά δε θα πάρουμε. Γιατί εμάς δε μας ενδιαφέρει να γίνουμε το κόκκινο κερασάκι στην κεντροαριστερή τους τούρτα».

ΥΓ: Το διαβάσαμε στο «Ποντίκι» και το μεταφέρουμε με το ερώτημα προς την Κουμουνδούρου αν αληθεύει: «Στη διμερή συνάντηση (σ.σ. ΣΥΝ-Χριστόφα) ο Αλέξης εμφανίστηκε, συστήθηκε κι αποχώρησε αμέσως. Τον προστατεύουν στα δύσκολα ή τον έχουν μόνο για "βιτρίνα" στο εσωτερικό».

Πυρρήιος: αρχαιοελληνικός πολεμικός χορός επιβιώνων στην ποντιακή παράδοση με το όνομα «σέρα» και στην πασκική παράδοση με το όνομα «ενότητα».

Ξαναπούλησαν τον αγώνα

Ανακοίνωση της ΓΕΝΟΠΔΕΗ, ύστερα από μια ακόμη κεκλεισμένων των θυρών συνεδρίασης («έτσι το βρήκαμε και το συνεχίζουμε», μας είπε ο πρόεδρός της) της διοίκησης, νωρίς το απόγευμα της Πέμπτης. Είχε προηγηθεί επίσκεψη στη ΓΣΕΕ! Οι πρώτες σειρές της ανακοίνωσης δημοιουργούν αίσθημα ευφορίας και ελπίδες ότι ο αγώνας συνεχίζεται και μετά την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νομοσχέδιου: «Ο Αγώνας μας δεν σταματά εδώ θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος. Το τέλος δεν είναι εδώ όπως κάποιοι θέωνται στο παρελθόν. Το τέλος είναι εκεί που εμείς θα έχουμε νικήσει».

Αμέσως μετά, όμως, έρχεται η κρυάδα: «Από σήμερα το βράδυ αλλάζουμε τακτική. Αναστέλλεται ο αγώνας μας με τη μορφή των επαναλαμβάνομενων απεργιών. Ο αγώνας μας από εδώ και πέρα θα συνεχιστεί: - Με δυναμικές κινήσεις και ενέργειες κάθε μορφής και διάρκειας όπως θα κρίνεται κάθε φορά από το ΔΣ (σ.σ. σιγά μη αναθέσουν λήψη αποφάσεων στις γενικές συνελεύσεις). - Με προσφυγή σε όλα τα νομικά επίπεδα τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Στόχος μας: Να βγει ο νόμος αντισυνταγματικός (σ.σ.!!!). Τελικός στόχος: Η εξαρεσή μας από την ενοποίηση».

Αυτό ήταν. Οι μάσκες έπεσαν. Η συνεχής υποχώρηση μετατράπηκε σε άπακτη φυγή. Ποια ήταν η συνεχής υποχώρηση; Αντί να υπερασπιστούν την απεργία, αντί να παραμερίσουν κάθε συντεχνιακή αντίληψη, αντί να δηλώσουν ότι ο δικός τους αγώνας γίνεται για λογαριασμό όλων των εργαζόμενων και να 'χουν έτοι την αμέριστη συμπαράστασή τους, έτρεχαν σε νυχτερινά διαβούλια και κατέληγαν σε κοινές αποφάσεις με τη διοίκηση της ΓΣΕΕ για την ποσότητα της παραγωγής. Ουσιαστικά, οι πλησιάζαμε προς την ψήφιση του αντιασφαλιστικού νομοσχέδιου, αντί να μειώνεται η παραγωγή ηλεκτρικού ρεύματος, αυξανόταν. Η κυβερνηση, φυσικά, πήρε το μήνυμα: η αναταραχή θα κρατήσει μέχρι την ψήφιση του νόμου. Μετά, τα κεφάλια μέσα. Δεν υπάρχει πρόθεση να σπάσει το «κοινωνικό συμβόλαιο», να διασαλευτεί η κοινωνικούλια κάτηξη. Η Βουλή έχει δικαίωμα ν' αποφασίσει της δεν επιτρέπεται ν' αμφισβητούνται από απεργίες - και μάλιστα από άργιες απεργίες - αλλά μόνο από τα δικαστήρια (τα πάντα σύμφωνα με τη θεσμική τάξη).

Η απόφαση της Πέμπτης, λοιπόν, ήταν η αναμενόμενη εξέλιξη. Η λογική φορά των πραγμάτων, αφού η συνδικα-

Πιο δυνατά στην απεργία

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΤΟΥΣ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ

Na καταργηθεί το νομοσχέδιο είτε φημισμένο είτε αφήφιστο

Εκτός των Τειχών

Αυτοί που πίστευαν στη δύναμη του αγώνα και στη δυνατότητα της νίκης δεν κρύφηκαν. Πριν ακόμα ολοκληρωθεί η ψήφιση του νόμου βγήκαν ανοιχτά και κάλεσαν τους συναδέλφους τους να συνεχίσουν τον αγώνα και μετά την ψήφιση του νόμου. Οι άλλοι μετρούσαν τις μέρες μέχρι την ψήφιση του νόμου, για να κηρύξουν τη λήξη ενός αγώνα που είτε δεν τον ήθελαν είτε δεν τον πίστεψαν. Γιατί υπάρχει και η δεύτερη κατηγορία, για την οποία ταιριάζει η παροιμία: «πολύ λάδι στο τηγάνι, αλλά από τηγανίτα τίποτα».

Λιστική γραφειοκρατία ουδέποτε έχασε τον έλεγχο, ουδέποτε αμφισβήθηκε από τη βάση των εργατών της ΔΕΗ. Και ήταν ομόφωνη η απόφαση. Οι δυνάμεις του Περισσού, που την προηγούμενη βδομάδα κατήγγειλαν την πλειοψηφία για την εποικοδόμηση της Δημαρχείου Ελλησε, βέβαια, μόλις ολοκληρώθηκε και το τελευταίο τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων!

Όλα όσα έγιναν στη διάρκεια αυτού του απεργιακού αγώνα πρέπει να συζητηθούν εν εκτάσει, γιατί μόνο αν οπλιστούμε με τα κατάλληλα συμπεράσματα μπορούμε να τραβήξουμε μπροστά.

Ξέρετε τι ανακοίνωση μοιράζε το ΚΚΕ στην απεργιακή συγκέντρωση της περασμένης Τετάρτης; Ενα λιούστρασιόν τετράχρωμο φυλλάδιο, που δεν έλεγε λέξη για το Ασφαλιστικό, αλλά καλούσε σε πολιτική εκλογική υποστήριξη του Περισσού. Και η κατάληψη του Δημαρχείου Ελλησε, βέβαια, μόλις ολοκληρώθηκε και το τελευταίο τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων:

«Ο αριθμός των 50 ενσήμων ήταν ιδιαίτερα χαμηλός και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα, ουσιαστικά, να αρελούνται ίνα επωφελούνται αυτής της ρυθμίσεως πρόσωπα τα οποία δεν έχουν συνεισφέρει έτσι όπως έχουν συνεισφέρει στη πλειονότητα τους οι Ελληνες πολίτες. Ήταν λοιπόν ένα άδικο μέτρο αυτό το οποίο ίσχυε, έναντι όλων των υπολοίπων ελλήνων πολιτών οι οποίοι συνεισφέρουν ανελλιπώς τις εισφορές τους, έτσι ώστε να μπορούν να έχουν την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη που χρειάζονται... Είναι λογικό ένας που δουλεύει ενάμιση μήνα το χρόνο να έχει την δια ασφαλιστη με κάποιον που δουλεύει 12 μήνες το χρόνο;... Ολοι οι Ελληνες πολίτες να πληρώνουν επί 12 μήνες το χρόνο, να εργάζονται ανελλιπώς, να στερούνται δηλαδή ένα ποσό χρημάτων από την καθημερινή τους διαβίωση και να ωφελούνται -επαναλαμβάνω- ορισμένοι οι οποίοι εργάζονται πολύ λιγότερο. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι δίκαιο».

Αρκεί και μόνο αυτή η τοποθετήση για να αποκαλύψει τη φιλοσοφία που καθοδηγεί τις απανωτές αντ

KONTRA

Κατόρθωμα

Αυτό είναι πραγματικά κατόρθωμα. Το σύνολο της αστικής προπαγάνδας να υποστηρίζει ότι οι εργαζόμενοι των ΟΤΑ έχουν κερδίσει το βασικότερο από τα αιτήματά τους και απάντηση σ' αυτή την προπαγάνδα να μην υπάρχει. Χωρίς αντίπαλο παίζουν στα ΜΜΕ τα κυβερνητικά στελέχη, συνεπικουρούμενα από μικρούς και μεγάλους ρουφιανοδημοσιογράφους. Ακόμα και καλοπροσάρτες κόσμος παρασύρεται, γιατί ακούει την κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ χωρίς να ακούει αντίλογο από την άλλη πλευρά.

Το κατόρθωμα αυτό «πιστώνεται» στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΠΟΕ-ΟΤΑ, η οποία πριν από καιρό ξεπούλησε τον αγώνα για πραγματική ένταξη στα ΒΑΕ, συμφωνώντας με την κυβέρνηση στη σχετική ρύθμιση. Μια ρύθμιση την οποία η κυβέρνηση χρησιμοποίησε προπαγανδιστικά και στη φάση της προετοιμασίας της αντιασφαλιστικής επίθεσης (αρκεί να θυμηθούμε ότι αμέσως μόλις διορίστηκε η Πετρολιά κάλεσε στο γραφείο της τους εργατικούς συντάκτες και τους ανακοίνωσε off the record ότι «εντάσσονται στα βαρέα οι οδοκαθαριστές»). Στη συνέχεια, το προπαγανδιστικό επιτελείο της κυβέρνησης, κράτησε στην καβάντζα την τροπολογία και την κατέθεσε σχεδόν ταυτόχρονα με το Ασφοριστικό (αλλά σε άλλο, άσχετο νομοσχέδιο), για να συκοφαντήσει τον αγώνα των εργαζόμενων στους ΟΤΑ: «Δείτε, εμείς τους ικανοποιούμε ένα αίτημα που χρόνιζε κι αυτοί απεργούν, για πολιτικούς λόγους».

Έχουμε γράψει αναλυτικά, ότι αυτή η τροπολογία δεν είναι παρά ακριβές αντίγραφο παλιότερης ρύθμισης που είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ το 1999. Ρύθμιση που έμεινε ανενεργή, για δυο λόγους: πρώτη θεσπίζει βαρύτατο επιασφαλιστρο για την εξαγορά του χρόνου που έχει ήδη διανύσει ένας εργαζόμενος των ΟΤΑ στο συγκεκριμένο επάγγελμα (κατά παράβαση της πάγιας ασφαλιστικής πρακτικής και νομολογίας) και δεύτερο επειδή είναι ασύμφορο να επιλέξει τη συνταξιοδότηση στα 58 ένας εργαζόμενος ή στα 53 μια εργαζόμενη, διότι θα έχει μεγάλη απώλεια στο ύψος της σύνταξής του. Τέλος, η συγκεκριμένη ρύθμιση αφήνει έξω από τα ΒΑΕ ειδικότητες που ανήκουν σ' αυτά στον ιδιωτικό τομέα.

Ενώ, λοιπόν, οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ πάλευαν εδώ και χρόνια για μια ρύθμιση που θα τους εντάσσει ουσιαστικά και όχι τυπικά στα ΒΑΕ (μια ρύθμιση που θα προσαρμόζει στο ασφαλιστικό σύστημα του δημόσιου τα όσα ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα), η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που είχε σπεύσει να κλείσει άρον-άρον τη μεγάλη απεργία του 2006, εισπράττοντας απλώς υποσχέσεις, συμφώνησε με την κυβέρνηση σε μια ρύθμιση άνικη και στην πράξη ανεφάρμοστη, προσφέροντάς της και ένα προπαγανδιστικό όπλο ενάντια στην απεργία. Είναι γεγονός, ότι η κυβερνητική προπαγάνδα δεν έπιασε στους εργαζόμενους των ΟΤΑ, οι οποίοι ξέρουν. Στους υπόλοιπους εργαζόμενους, όμως, το γεγονός ότι η κυβέρνηση έκανε πατηγίδι χωρίς απάντηση, ασφαλώς και έπαιξε το ρόλο του. Το ευτύχημα ήταν ότι η σφοδρότητα της αντιασφαλιστικής επίθεσης δεν επέτρεψε την ανάπτυξη του «κοινωνικού αυτοματισμού». Αυτό, όμως, δεν αναφέρει τις τεράστιες ευθύνες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ, που κατόρθωσε να επιτρέψει στην κυβέρνηση να αξιοποιεί προπαγανδιστικά μια ρύθμιση που είναι σε βάρος των εργαζόμενων.

Εξίσωση προς τα κάτω

«Κύριοι συνάδελφοι, οι παροχές είναι προς τα πάνω, όχι προς τα κάτω. Η φιλοσοφία και ο στόχος μας είναι ένας και μοναδικός. Να πάμε το σύστημα και τις παροχές προς τα πάνω. Και αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα της κυβέρνησης και το προσωπικό στοίχημα του πρωθυπουργού. Καλύτερες παροχές που μπορεί να έχει το όπιο Ταμείο, γιατί να μην ισχύουν και για τα υπόλοιπα Ταμεία. Γιατί να έχουμε ασφαλισμένους και συνταξιούχους διαφορετικών ταχυτήτων;» (Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, Βουλή, 12.3.08).

«Δεν μεταβάλλονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, το ύψος και το είδος των παροχών των υπό ενοποίηση Φορέων και Κλάδων» (σελ. 4 εισηγητικής έκθεσης ασφαλιστικού νομοσχέδιου).

Δεν πρωτοτυπεί η κυβέρνηση Δημοστεαθώντας να αντιστρέψει την πραγματικότητα. Κάθε φορά που οι κυβερνήσεις ψηφίζουν έναν αντεργατικό νόμο τα ίδια λένε. Για το καλό των εργαζόμενων τα κάνουν όλα. Αυτός ο νόμος, όμως, όπως γράφαμε και στο προηγούμενο φύλλο, δεν είναι ένας νόμος με κάποιες επιμέρους ρυθμίσεις. Είναι ένας νόμοπλαίσιο, που με τις συγχωνεύσεις και τις διασπάσεις ασφαλιστικών ταμείων και κλάδων δημιουργεί το τοπίο για τις μελλοντικές αλλαγές, που δε θ' αργήσουν και πολύ. Άλλοις που θα οδηγούν στην εξίσωση των ασφαλιστικών παροχών προς τα κάτω, ώστε βαθμιαία να διαμορφωθεί ένα ενιαίο ασφαλιστικό σύστημα, με τους χειρότερους όρους. Επειδή αυτή είναι η κατεύθυνση, γ' αυτό η Πετρολιά δεισιδάρει να πει τόσο χοντροκομένα ψέματα, τάζοντας στους εργαζόμενους εξίσωση προς τα πάνω.

Και τίποτα να μην έκανε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο στον τομέα των ασφαλιστικών παροχών, αν δηλαδή ήταν ένα οργανωτικό

τεχνικό νομοσχέδιο που πρωθυίσει μόνο τις συγχωνεύσεις, δεν θα έπρεπε να έχουμε αμφιβολία για τα επόμενα βήματα. Οταν έχουν βιθίσει την κοινωνική ασφάλιση σε κρίση και δεν κάνουν τίποτα για να εξαλείψουν τα αίτια αυτής της κρίσης (καταλήστευση αποθεματικών, μαύρη εργασία, εισφοροδιαφυγή-εισφοροκλοπή κ.λπ.), δεν υπάρχει άλλος τρόπος να τη διοχειριστούν εκτός από το πετσόκομπα των ασφαλιστικών παροχών (αύξηση ορίων ηλικίας και μείωση συντάξεων οι βασικότερες επιλογές).

Από πού, δηλαδή, θα εξασφαλίσουν κονδύλια για την «εξίσωση προς τα πάνω», που τάζει έστιπτωτη η Πετρολιά; Οταν ο πρόεδρος της ΠΟΠΟΚΠ Γ. Κουτρουμάνης τους απέδειξε με στοιχεία (μιλώντας στην επιτροπή της Βουλής), ότι δίνουν ψεύτικους αριθμούς για τις λειτουργικές δαπάνες που υποτίθεται ότι θα εξοικονομήσουν, κατάπιαν τη γλώσσα τους. Είναι προφανές, ότι η εξοικονόμηση πόρων μπορεί να γίνει και θα γίνει μόνο με πετσόκομπα ασφαλιστικών παροχών.

Ομως, ανεξάρτητα από την κοινή λογική που μας επιτρέπει να προβλέψουμε με ακρίβεια ποιες είναι οι προθέσεις και σε ποια κατεύθυνση θα κινθούν τα πράγματα, το ίδιο το νομοσχέδιο, σε αρκετά σημεία, αποκαλύπτει τις προθέσεις της κυβέρνησης.

Για παράδειγμα, η αύξηση κατά δύο χρόνια του ορίου ηλικίας των συνταξιοδούμενων με 35ετία, αιτιολογείται ως εξής (σελ. 104 Εισηγητικής Εκθεσης): «Η προτεινόμενη ρύθμιση επιβάλλεται τόσο για την ενιαία αντιμετώπιση όλων των από 1-1-1983 μέχρι 31-12-1992 ασφαλισμένων στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης του ΕΤΑΠ-ΜΜΕ όσο και για την ίση μεταχείριση των κατ' αντιστοχία ασφαλισμένων των πράγματων της Ειδικών Ταμείων Μισθωτών με

τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στο οποίο εντάσσονται οι κλάδοι σύνταξής τους».

Στα όρια ηλικίας, λοιπόν, δηλώνεται ανοιχτά, ότι οι ασφαλισμένοι των εντασσόμενων στο Ταμείο Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών, που είναι ίδια μ' αυτά του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Και σ' αυτή την περίπτωση η εξίσωση γίνεται προς τα κάτω, προς το χειρότερο επίπεδο.

Άλλο παράδειγμα: η αύξηση του ορίου ηλικίας των μητέρων με ανήλικο παιδί (προσληφθείσες την περίοδο 1983-1992) των Ειδικών Ταμείων Μισθωτών, που εντάσσονται στο ΙΚΑ, αιτιολογείται ως εξής (σελ. 107 Εισηγητικής Εκθεσης): «Με δεδομένη την ένταξη των κλάδων σύνταξής των πρώην Ειδικών Ταμείων Μισθωτών στο ως άνω Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών, συνεκτιμώμενου και του γεγονότος ότι οι γυναίκες - ασφαλισμένες αυτών έχουν, συγκριτικά με τις ασφαλισμένες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ομαλότερο και συνεχή εργασιακό βίο, θεωρείται επιβεβλημένη η εναρμόνιση των προσαναφερθέντων ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης των μητρώων ανηλίκων τέκνων».

Και πάλι η εξίσωση γίνεται προς τα κάτω και η αιτιολογική βάση αυτής της εξίσωσης είναι σαφής: αφού εντάσσονται στο ΙΚΑ, δε μπορούν να έχουν καλύτερα όρια ηλικίας απ' αυτά που ισχύουν στο ΙΚΑ. Αν ίσχυαν αυτά που λέει η Πετρολιά, τότε θα είχαμε διατήρηση του ευνοϊκότερου καθεστώτος και ευθυγράμμιση προς αυτό όλων των ασφαλισμένων του ΙΚΑ.

Ακόμη, στις σελίδες 107-108 της Εισηγητικής Εκθεσης του νομοσχέδιου αναφέρεται ότι αιχνόνται τα όρια ηλικίας των μητέρων με ανήλικο παιδί (προσληφθείσες την περίοδο 1983-1992) σε όλα τα προβλέπουμε, ολόκληρο το νομοσχέδιο είναι διάσπαρτο με ρυθμίσεις που εξισώνουν τα συγχωνεύμενα Ταμεία στο χειρότερο επίπεδο παροχών. Αυτά, όμως, δεν είναι τίποτα, γιατί αφορούν κυρίως κατώτερα από τα γενικά όρια ηλικίας. Είναι ενδεικτικά, γιατί δείχνουν το σκεπτικό, την κατεύθυνση. Τα χειρότερα δεν τα έχουμε δει ακόμα. Θα τα δούμε σχετικά γρήγορα στους κλαδούς υγείας και λόγο αργότερα στα επίπεδα των συντάξεων.

Οπως βλέπουμε, ολόκληρο το νομοσ

ΚΟΝΤΑ

Προς κατάργηση της επικουρικής σύνταξης

Σάλος ξέσπασε για τη ρύθμιση του νέου αντασφαλιστικού νόμου, με την οποία περιορίζεται η επικουρική σύνταξη στο 20% των συντάξεων αποδοχών. Από μεριάς ΠΟΠΟΚΠ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής) έγιναν μελέτες με παραδείγματα που δείχνουν σε πόσο μεγάλες μειώσεις συντάξεων οδηγεί αυτή η ρύθμιση σε όλα τα Ταμεία. Δικαιολογημένος, λοιπόν, ο σάλος, έμεινε όμως εκτός συζήτησης ένας ακόμα μεγαλύτερος κίνδυνος: ο κίνδυνος να οδηγηθούμε, σε όχι μεγάλο βάθος χρόνου, στην κατάργηση της επικουρικής σύνταξης και την ενσωμάτωσή της ως ένα ασήμαντο φιλοδώρημα στην κύρια σύνταξη. Κίνδυνος που είναι ήδη ορατός για το ΕΤΕΑΜ, το υπερ-Ταμείο του ιδιωτικού τομέα.

Η σημερινή κυβέρνηση έχει κάνει σαφέστατη τη στρατηγική της σε ανύποττο χρόνο. Οταν αποφάσιζε τη διάλυση των επικουρικών ταμείων των τραπεζών. Τώρα, βέβαια, δεν άνοιξε τέτοιο θέμα, για να μη πυροδοτήσει κι άλλο την οργή και τις αντιδράσεις των εργαζόμενων. Στην εισηγητική έκθεση, λοιπόν, του νομοσχέδιου για τη δημιουργία του ΕΤΑΤ (Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Τραπεζοϋπαλλήλων) ο Αλογοσκούφης έγραψε, αναφερόμενος στη στρατηγική της κυβέρνησης για την κοινωνική ασφάλιση συνολικά:

«Η προτεινόμενη αναδιάρθρωση της κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού των Πιστωτικών ίδρυμάτων αποτελεί τμήμα της γενικότερης αναμόρφωσης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης... Μετεξέλιξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΤΕΑΜ σε ένα και μοναδικό ταμείο κύριας και επικουρικής ασφάλισης αντίστοιχα των απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας στη χώρα μας».

Στόχος τους, λοιπόν, είναι η συγχώνευση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και του ΕΤΕΑΜ σε ένα Ταμείο. Δεν το έκαναν τώρα για ευνόητους λόγους. Τώρα ήθελαν να κάνουν όλες τις επόμενες συγχώνευσεις, ώστε στη συνέχεια να προκύψει σαν ώριμο φρούτο η συγχώνευση ΙΚΑ και ΕΤΕΑΜ και στη συνέχεια η καθιέρωση μιας

ενιαίας σύνταξης.

Στις παρατηρήσεις που έκανε η ΓΣΕΕ για το αντασφαλιστικό νομοσχέδιο της κυβέρνησης αναφέρονται τα εξής:

«Άρθρο 52 σε συνδυασμό με άρθρο 53 παρ. 6 του ν.σχ.: Ελλειψη οικονομικής βιωσιμότητας του ΕΤΕΑΜ.

Προβλέπεται η ένταξη στο ΕΤΕΑΜ του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ηλεκτροτεχνικών (ΤΕΑΗΕ), του Ταμείου Πρόνοιας και Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Ιπποδρομίων (ΤΑΠΕΑΠΙ) και του Κλάδου Σύνταξης του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Εταιρειών Τομέων (ΤΕΑΠΕΤ), χωρίς προηγούμενη οικονομική εξιγίανση του ΕΤΕΑΜ.

Υπενθυμίζεται, ότι, σύμφωνα με την τελευταία αναλογιστική μελέτη, το ΕΤΕΑΜ εμφανίζει μακροχρόνιο αναλογιστικό έλλειμμα 48 δισ. ευρώ, με συνέπεια να κρίνεται ως μη βιώσιμο οικονομικά.

Εξάλλου, η προβλεπόμενη με την παρ. 6 του άρθρου 53 του ν.σχ. μακροχρόνια (15-ετής) διαδικασία εξόφλησης της οφειλής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προς το ΕΤΕΑΜ (2,5 δισ. ευρώ) είναι αυθαίρετη (η 15ετία δε σητρίζεται σε οποιαδήποτε σχετική αναλογιστική μελέτη) και πάντως, αδυνατεί να καλύψει την έλλειψη βιωσιμότητας του ΕΤΕΑΜ: το μακροχρόνιο αναλογιστικό έλλειμμα των 48 δισ. ευρώ θα βελτιωθεί ελάχιστα, ακόμη και αν η οφειλή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξοφληθεί στο σύνολό της αμέσως. Ετοιμασία σε χρεοκοπία το ΕΤΕΑΜ».

Στην ομιλία του στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή (12.3.08) ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Πανογόπουλος έθεσε το ίδιο ζήτημα: «Το άρθρο 52 αναφέρεται στο ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ στο επικουρικό ταμείο. Θα υποδεχθεί διάφορα Ταμεία, κατά κανόνα θνητογένη. Δεν μας λέει πώς θα επιτευχθεί η οικονομική βιωσιμότητα αυτού του Ταμείου. Αυτό το Ταμείο λέει ότι θα του δώσει σε μια 15ετία, μέσω του δισχωρισμού της περιουσίας, που την υπολογίζει σε 2,5 δισ. ευρώ, τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί παρά το ότι οι νόμοι ελεγαν ότι δεν μπορούν να δαπανούνται για υγεία ή για κύρια σύνταξη. Παρόλα αυτά έχουν δαπανηθεί. Το Ταμείο αυτό έχει ένα έλλειμμα, σύμφωνα με την μελέτη που μας υπέδειξε ο κ. Μαργινά, 48 δισ. ευρώ. Θα του δώσει 2,5 δισ. σε 15 χρόνια. Θα ήθελα να μας πει ο

οποιοσδήποτε οικονομικός εγκέφαλος πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί αυτό το μεγάλο πρόβλημα».

Απάντηση, φυσικά, δεν πήρε. Η Πετραλία προσπέρασε το ερώτημα, γιατί «καίει». Ομως, πέρα από τις ευθύνες των κυβερνήσεων, τεράστιες είναι οι ευθύνες και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, η οποία ανέχτηκε την επίσειρα επών καταλήστευση των αποθεματικών του ΤΕΑΜ (πρόδρομος του ΕΤΕΑΜ). Ηξερε πολύ καλά ότι οι κυβερνήσεις, για να μην εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους ως προς τη χρηματοδότηση του ΙΚΑ-ΤΕΑΜ. Οι οφειλές θα αποδοθούν μέχρι 31-12-2003. Τα παραπάνω ποσά δανειζόταν ο κλάδος σύνταξης για την κάλυψη των ελλειμμάτων του».

Οφειλή, που στα τέλη του 1996 ήταν 3,7 δισ. ευρώ και που στο μεταξύ είχαν φτάσει στα 5,5 δισ. ευρώ, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την κατέβαζε στα 1,7 δισ. ευρώ! Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μάλιστα, δεν είχε κανένα πρόβλημα μ' αυτό και καμόρωνε, ότι κλείνοντας συμφωνία με τους Ρέπτη-Χριστοδούλακη είχε λύσει όλα τα οικονομικά προβλήματα του ΙΚΑ και του ΕΤΕΑΜ μέχρι το 2032! Για τέτοια προστυχία μιλάμε.

Στο χορό μπήκαν και οι «επιστήμονες» του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ, που φτιάχνουν τις κατά παραγγελία «αναλογιστικές μελέτες» που κάθε φορά χρειάζεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία για να κάνει τα παιχνίδια της με τις κυβερνήσεις. Διαβάζουμε, λοιπόν, στην «αναλογιστική μελέτη» του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ του Απριλίου 2005 (σελίδα 8), ότι οι οφειλές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προς το ΕΤΕΑΜ είναι 2 δισ. ευρώ. Η προστυχία φαίνεται καλύτερα από ένα ακόμη «υπεράνω υποψία» στοιχείο. Στον Ισολογισμό-Απολογισμό έτους 2004 της Διοίκησης του ΙΚΑ (σελίδα 15), στο τμήμα που αναφέρεται στις υποχρεώσεις προς τρίτους οργανισμούς, οι οφειλές προς το ΕΤΕΑΜ υπολογίζονται σε 2.602.689.366, 79 ευρώ. Ποσό που μάλλον είναι αληθινό, μόνο που δεν λογαριάζει κανένα επιτόκιο. Η ΓΣΕΕ και οι «επιστήμονες» της δε μπήκαν στον κόπο να πάρουν στοιχεία από τον ισολογισμό του ΙΚΑ, τα οποία στη συνέχεια να υπολογίσουν με βάση την εξελίξη που θα είχαν τα αποθεματικά αν επενδύονταν με το ελάχιστο επιτόκιο της ΤτΕ. Αργότερα, συμφώνησαν με τη ρύθμιση που κάνει τώρα η Πετραλία (2,5 δισ.) και διαμορφώνονται μόνο για τη 15ετή εξώφληση, λες και δεν καταλαβαίνουν ότι πάμε για κατάργηση της επικουρικής.

Πόσα ήταν τα καταληστευμένα αποθεματικά; Θα δώσουμε το λόγο σ' έναν «υπεράνω υποψία» οργανισμό, τον βρετανικό αναλογιστικό οίκο Government Actuary's, στον οποίο η κυβέρνηση Σημίτη ανέθεσε το Γενάρη του 1998 να κάνει αναλογιστική ανασκόπηση του ΤΕΑΜ. Οι βρετανοί αναλογιστές, λοιπόν, βρήκαν ότι σύμφωνα με τους λογαριασμούς διαχείρισης του ΙΚΑ, το Δεκέμβρη του 1996 το αποθεματικό του Ταμείου ήταν 427 δισ. δραχμές. Εάν καταβαλλόταν τόκος κάθε χρόνο ίσος με το μέσο επιτόκιο της Τραπέζης της Ελλάδος για Εντοκα Γραμμάτια Ελληνικού Δημοσίου, το πλεόνασμα του Ταμείου θα ήταν 1254 δισ. δραχμές (σχεδόν τριπλάσιο δηλαδή). Και για να το κάνουμε σε ευρώ, μιλάμε για αποθεματικό 3,7 δισ. ευρώ στα τέλη του 1996. Ποσό που είχε κάνει φτερά.

Κάποια στιγμή, ήρθε η ώρα

να δοθούν κάποια χρήματα από το ΙΚΑ στο ΤΕΑΜ, που στο μεταξύ μετονομάστηκε σε ΕΤΕΑΜ. Αυτό έγινε με το νόμο Ρέπτη, στην εισηγητική έκθεση του οποίου διαβάζουμε: «9. Με τις διατάξεις της παρ. 12 ρυθμίζεται το θέμα της απόδοσης των οφειλομένων υποχρεώσεων του ΙΚΑ που ανέρχονται μέχρι σήμερα σε 1.737.344.000 ευρώ προς το καταργούμενο ΙΚΑ-ΤΕΑΜ. Οι οφειλές θα αποδοθούν μέχρι 31-12-2003. Τα παραπάνω ποσά δανειζόταν ο κλάδος σύνταξης για την κάλυψη των ελλειμμάτων του».

Δεν τους ειδαμε, όμως, να οργανώνουν οποιονδήποτε απεργιακό ογώνα, εκτός από τη συμμετοχή τους στην 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ. Ελαφρών διά της απουσίας τους από το απεργιακό μέτωπο, μολονότι εργάζονται σε κρίσιμους τομείς της οικονομίας (μεταφορές-επικοινωνίες) και θα μπορούσαν να συνεισφέρουν μια σημαντική «δύναμη πυρός» δίπλα στους απεργούς της ΔΕΗ και των ΟΤΑ.

Ξέρετε γιατί; Γιατί όχι μόνο είχαν συμφωνήσει στο νόμο Ρέπτη, που προέβλεπε τη διάλυση του ΤΑΠ-ΟΤΕ και τη συγχώνευσή του στο ΙΚΑ, αλλά είχαν κλείσει και συμφωνία με τη σημερινή κυβέρνηση για την υλοποίηση των προβλεπόμενων από το νόμο Ρέπτη. Μόνο οι συνταξιουχικές οργανώσεις των τριών κλάδων εκφράζουν την κάθετη αντίθεσή τους στη συγχώνευση του ΤΑΠ-ΟΤΕ στο ΙΚΑ, αλλά τους συνταξιουχούς τους έχουν «γραμμένους».

Το ΤΑΠ-ΟΤΕ είναι μια αμφατωλή ιστορία. Καταληστεύεται συστηματικά επί χρόνια από τις κυβερνήσεις και τις διοικήσει

Ετοιμάζονται τα νέα «μέτρα»

Δήλωση θεώρησε απαραίτητο να κάνει ο Αλογοσκούφης στις αρχές της εβδομάδας, για να πει ότι «δεν τίθεται θέμα αναθεώρησης των στόχων του προϋπολογισμού» και πως «η δεύτερη φάση της δημοσιονομικής προσαρμογής

■ Ξεφτίλα

Η απόλυτη ξεφτίλα. Το ΚΣ της ΕΦΕΕ, που δεν έχει εκλεγεί από κανένα συνέδριο, αλλά καθορίζεται στα παζάρια μεταξύ των παρατάξεων, συνεδριάζει μια μόλις φορά το χρόνο, για να αποφασίσει (πάλι με παζάρια μεταξύ των παρατάξεων) πότε θα γίνουν οι φοιτητικές εκλογές. Υστερα διαλύεται και ξανασυνέρχεται μετά από ένα χρόνο!

Το φοιτητικό κίνημα αντινέει έξω από τις αποπνικτικές γραφειοκρατικές διαδικασίες, στις συνελεύσεις, τις ζυμώσεις και τις κινητοποιήσεις του. Γι' αυτό και δεν έχει ανάγκη τέτοια γελοία γραφειοκρατικά μορφώματα για να καθορίσει την πορεία του.

Θα προχωρήσει με την ίδια επιτυχία που σημείωσε η πρώτη φάση;

Μετρημένες μία προς μία οι λέξεις, έρχονται να επιβεβαιώσουν τη φριμολογία για την οποία έγινε η δήλωση. Αν διαβαστεί προσεκτικά, διαπιστώνται αμέσως ότι εκείνο που διαψεύδεται είναι η φήμη για αναθεώρηση των στόχων του προϋπολογισμού. Δεν υπάρχει καμιά διάψευση για ενδεχόμενη αλλαγή των «εργαλείων» με τα οποία θα επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι.

Οι διαπάνες του προϋπολογισμού δέχονται πίεση από τις συνεχείς ανατιμήσεις στα καύ-

σιμα, που έχουν αλυσιδωτές συνέπειες. Τα έσοδα του προϋπολογισμού δέχονται πίεση από την πτώση του ρυθμού ανάπτυξης και το «κάθισμα» βασικών κλάδων. Για να επιτευχθούν οι στόχοι θα απαιτηθούν πρόσθετα μέτρα περικοπής κοινωνικών δαπανών και πρόσθετα μέτρα αύξησης των φορολογικών εσόδων. Και επειδή το κεφαλαίο δε νοείται να επιβαρυνθεί, η αύξηση του ΦΠΑ θα είναι η βασική επιλογή της κυβέρνησης. Γι' αυτό και οι αυξήσεις μισθών είναι το κύριο για τους εργαζόμενους, η μοναδική όμως που διαθέτουν απέναντι στην κρίση.

■ Χρειάζονται ένα μάθημα

Οι ιδιοκτήτες του βιβλιοπωλείου «Πρωτοπορία» είναι γνωστοί για την αντεργατική τους συμπεριφορά και την τρομοκρατία που ασκούν στους εργαζόμενους. Τελευταίο κρούσμα η απόλυτη εργαζόμενου, επειδή συμμετείχε στην απεργία που κήρυξε η Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου (το σωματείο των κούριερ, ντελιβεράδων, εξωτερικών υπαλλήλων).

Σήμερα στις 11 το πρωί οργανώνεται συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το βιβλιοπωλείο, που θα απαιτήσει την επαναπρόσληψη του εργαζόμενου. Οσοι μπορούμε να είμαστε εκεί, για να κόψουμε τον τσαμπουκά στην εργοδοτική τσογλαναρία.

Πολύ χοντροκομμένο το μαγείρεμα της ανεργίας

Στις 19 Μαρτίου του 2008 η ΕΣΥΕ έδωσε στη Δημοσιότητα τα στοιχεία για την ανεργία του Δ' τετράμηνου του 2007. Σύμφωνα λοιπόν μ' αυτά, η ανεργία το Δ' τετράμηνο του 2007 ήταν μόνο 8,1%. Είναι γνωστό ότι ο εκάστοτε γενικός γραμματέας της ΕΣΥΕ, με εντολές του προϊσταμένου υπουργού μογιερεύει τα στοιχεία για την ανεργία. Ο τωρινός ξεπέρασε κάθε όριο με το 8,1% που έδωσε για το Δ' τρίμηνο.

Για να γίνουμε συγκεκριμένοι ας δούμε τα ποσοστά που έδωσε πάλι η ΕΣΥΕ για το ίδιο τετράμηνο του 2006 και του 2005. Για το 2006 είχε δώσει 8,8% και για το 2005 9,7%. Οπως είναι γνωστό, η κυβέρνηση της ΝΔ και πρωσπικά ο υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών για να δικαιολογήσουν το μειωμένο ποσοστό της ανεργίας του 2006 (που έδωσαν μέσω της ΕΣΥΕ) και να εμφανίσουν πετυχημένη την οικονομική τους πολιτική, ισχυρίζονταν ότι αυξήθηκε η απασχόληση και μειώθηκε η ανεργία χάρη στην αυξημένη οικοδομική δραστηριότητα και την αύξηση των εξαγωγών το 2006. Οι εξαγωγές το 2006 είχαν αυξηθεί κατά 2,6 δισ. ευρώ ή κατά 18,53% και η βιομηχανική παραγωγή κατά 5,5%. Η οικοδομική δραστηριότητα το 2006 είχε πράγματι αυξηθεί και αυτό οφειλόταν αποκλειστικά στο ότι έπρεπε να κατασκευαστούν οι οικοδομές που είχαν βγάλει την άδεια μέχρι το 2005 για να αποφύγουν την εφαρμογή του ΦΠΑ, ενώ δεν είχαν γίνει ακόμη μεγάλες αυ-

ξήσεις στα επιπόκια των στεγαστικών δανείων.

Το 2007, η βιομηχανική παραγωγή αυξήθηκε μόνο κατά 1,5%, αύξηση πολύ μικρότερη από το 5,5% του 2006. Οι εξαγωγές αυξήθηκαν μόνο κατά 497 εκατ. ευρώ ή κατά 3%. ποσοστό που απέχει πολύ από το 18,53%. Η οικοδομική δραστηριότητα έπεισε κατακόρυφα, πτώση που δεν επέδρασε μόνο στην απασχόληση στην οικοδομή. Ενώ αυτά είναι τα πραγματικά δεδομένα, ο Ε. Κο-

	2006	2007	2007/2006
Α' τετράμηνο	9.7%	9.1%	-6.18%
Β' τετράμηνο	8.8%	8.1%	-7.95%
Γ' τετράμηνο	8.3%	7.9%	-4.82%
Δ' τετράμηνο	8.8%	8.1%	-7.95%
Μέσος Ορος	8.9%	8.3%	-6.74%

ντοπυράκης έχει το θράσος να βγαίνει και να δίνει ποσοστό ανεργίας όχι μόνο για το Δ' τετράμηνο του 2007 αλλά για όλα τα τετράμηνα του 2007 μικρότερα απ' αυτά του 2006 (οι αριθμοί στο σχετικό πίνακα). Σύμφωνα με τον πίνακα, η μείωση της ανεργίας τα τετράμηνα κυμάνθηκε από 4,82% έως 7,95%, ενώ μειώθηκε το μέσο ετήσιο ποσοστό ανεργίας κατά 0,6 της μονάδας ή κατά 6,74% σε σχέση με το 2006. Είναι χοντροκομμένο λοιπόν το μαγείρεμα των στοιχείων για την ανεργία και γ' αυτό δε μπορεί να πείσει κανένα.

■ Εκτινάχθηκε στα 3 δισ. ευρώ το 2007

Αλμα στο έλλειμμα του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου

Το 2006, πρώτη χρονιά εφαρμογής της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), το έλλειμμα στο αγροτικό εμπορικό ισοζυγίο αυξήθηκε κατά 179 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2005 (από 1.999 έγινε 2.178 εκατ. ευρώ). Το έλλειμμα αυτό ήταν το 57,87% της αξίας των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων του 2006. Το 2007, δεύτερη χρονιά εφαρμογής της ΚΑΠ, το έλλειμμα εκτινάχθηκε στα 2.999 εκατ. ευρώ. Δηλαδή, αυξήθηκε κατά 821 εκατ. ευρώ σε σχέση με το έλλειμμα του 2006, φτάνοντας στο 81,71% της αξίας των εξαγωγών του 2007. Οπως διλαδή, αυξήθηκε κατά 200 περίπου εκατ. ευρώ, αν διχάσει το 2008, το 2009 το έλλειμμα θα είναι μεγαλύτερο από την αξία των εξαγωγών των αγροτικών προϊόντων.

Το 2007 παρατηρήθηκε ακόμη μείωση, σε σχέση με το 2006, και των εξαγωγών (κατά 93,8 εκατ. ευρώ). Μάλιστα, στο χρονικό διάστημα Ιούλη-Οκτώβρη η μείωση είχε φτάσει στα 200 περίπου εκατ. ευρώ. Θυμίζουμε ότι από τον Γενάρη του 2006 εφαρμόζεται η ΚΑΠ της πλήρους αποδέσμευσης των κοινωνικών ενισχύσεων-επιδομάτων από την παραγωγή αγροτικών προϊόντων. Η επιδραση της αποδέσμευσης ΚΑΠ στο αγροτικό εμπορικό ισοζυγίο αποτυπώθηκε όμεσα.

Ας ρίξουμε μια ματιά σε ορισμένα βασικά αγροτικά προϊόντα. Στη ζάχαρη το 2006 το έλλειμμα ήταν 50,8 εκατ. και το 2007 ανήλθε σε 182,8 εκατ. ευρώ, σημειώνοντας αύξηση κατά 259,8%. Στα δημητριακά, που είναι πολύ σημαντικά για τη διατροφική αλυσίδα καθώς και για τη διατροφή των ζώων, οι εισαγωγές το 2007 αυξήθηκαν κατά 190,5 εκατ. ευρώ, ενώ το έλλειμμα αυξήθηκε κατά 61,4% (+171,24 εκατ. ευρώ). Ωφελημένο απ' αυτή την εξέλιξη ήταν το μεγάλο κεφαλαίο και η πλούσια αγροτικά που αφελήθηκαν από την άνοδο των τιμών των δημητριακών, ενώ η φτωχή αγροτικά δεν αφελήθηκε, γιατί είχε πολύ μικρές παραγωγές, ενώ πούλησε και πολύ νωρίς. Οπως είναι γνωστό, οι ζωοτροφές από το 2007 έχουν αυξηθεί πάρα πολύ και έχουν φέρει σε πολύ δύσκολη θέση τους φτωχούς κτηνοτρόφους. Στο εμπορικό ισοζυγίο το 2006 το έλλειμμα ήταν 254,37 εκατ. ευρώ και το 2007 ανέβηκε στα 333 εκατ. ευρώ. Αυξήθηκε το έλλειμμα κατά 30,9%.

Πάμε τώρα στα τρία μεσογειακά προϊόντα, καπνό, ελαιόλαδο και βαμβάκι. Τον Απρίλη του 2004 η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας (Σ. Τσιτουρίδης, Ε. Μπασιάκος και Α. Κοντός) υπέγραψε τη νέα

ΚΑΠ για τα τρία μεσογειακά προϊόντα και χαρακτήριζε ως μεγάλη της επιτυχία την απόφαση του συμβουλίου των υπουργών Γεωργίας της ΕΕ. Εφτασε στο σημείο να χαραρείται και τη συμβολή του Κ. Καραμανλή στην επιτευχθείσα συμφωνία! Η συμβολή της πολιτικής ηγεσίας ήταν καταλυτική μόνο στην περίπτωση του καπνού. Τότε, η νεοδημοκρατική πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας είχε ζητήσει το 50% των κοινοτικών επιδοτήσεων να πάει από την 1η Γενάρη του

Δώρον áδωρον η αύξηση του αριθμού εισακτέων

Για μια ακόμη χρονιά το υπουργείο Παιδείας «μαγειρέψε» τις προσφερόμενες θέσεις εισακτέων στα AEI-TEI, ενώ αύξησε και το συνολικό αριθμό τους κατά 4.060, προσπαθώντας να χαιδεύψει τα αυτιά των ψηφοφόρων της επαρχίας. Πέρυσι και πρόπεροι, λόγω του βαθμολογικού πλαισίου της βάσης του «10», πολλά τριτοβάθμια ιδρύματα, κυρίως TEI, κινδύνεψαν να βάλουν κυριολεκτικά λουκέτο, στερώντας τη φοιτητική πελατεία από τις «τοπικές κοινωνίες».

Το «μαγείρεμα» περιλαμβάνει την αφαίρεση σημαντικών θέσεων από τα μεγάλα Πανεπιστήμια της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και του Πειραιά και την παραχώρηση σε 11 περιφερειακά ιδρύματα 2.010 θέσεων.

Συγκεκριμένα, το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών έχασε 650 θέσεις, το Μετσόβειο Πολυτεχνείο 100 θέσεις, το Αριστοτελείο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 730 θέσεις, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο της Αθήνας 85 θέσεις, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθήνας 10, το Πάντειο 260, το Πανεπιστήμιο Πειραιά 115 και το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών 100 θέσεις.

Η «ανακατανομή» έβγαλε κερδισμένα κυρίως τα Πανε-

πιστήμια Ιωαννίνων, Δημοκρίτειο, Πάτρας, Κρήτης και Αιγαίου.

Στα TEI, διατηρήθηκαν οι διαθέσιμες θέσεις του κέντρου (έχει να κάνει με την προσπάθεια του συστήματος να στρέψει τα παιδιά της κυρίως στα Τεχνολογικά Ιδρύματα, προσφέροντας απατηλά όνειρα για επαγγελματική αποκατάσταση). Άλλωστε, τα τελευταία χρόνια σταθερά οι θέσεις των TEI είναι περισσότερες από αυτές των AEI) και αυξήθηκαν οι προσφερόμενες θέσεις στα περιφερειακά TEI, κυρίως στα τμήματα εκείνα που αντιμετώπιζαν έντονα προβλήματα, αφού είχαν μονοψήφιο και διψήφιο αριθμό εισακτέων.

Η επιλογή αυτή του υπουργείου Παιδείας θα δημιουργήσει ένταση του ήδη σκληρότατου ανταγωνισμού για τις σχολές υψηλής ζήτησης των κεντρικών Πανεπιστημίων της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, όπου το τελικά κατοικεί πάνω από τη μισή Ελλάδα, ενώ ο αυξημένος αριθμός προσφερόμενων θέσεων στην περιφέρεια είναι δώρον άδωρον.

Η πλειοψηφία του προλεταριακού πληθυσμού, που κατοικεί στις μεγάλες πόλεις, αδυνατεί να αντεπεξέλθει στα υψηλά έξοδα που απαιτούν οι σπουδές των παιδιών του σε απομεμακρυσμένες

επαρχιακές πόλεις, ενώ και η βάση του «10» είναι κυρίως λαμπτόμος γι' αυτά τα παιδιά, που δε διαθέτουν τις μορφωτικές, οικονομικές, κοινωνικές προϋποθέσεις, ώστε να πετυχαίνουν υψηλότερες «αποδόσεις» στις πανελλαδικές εξετάσεις.

Ετοι φέτος αναμένεται να μείνουν και πάλι κενές περίπου 13.000 θέσεις. Ο «ανώτατος αριθμός εισακτέων», η βάση του «10» και τα «διαβαθμισμένης δυσκολίας» θέματα των πανελλαδικών εξετάσεων, είναι το κλειδί γι' αυτή την εξέλιξη, την οποία αποζητά το υπουργείο Παιδείας, ενώ παράλληλα την κρύβει πίσω από την πλασματική αύξηση των θέσεων εισακτέων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΥΠΕΠΘ, φέτος υπολογίζεται ότι 145.100 υποψήφιοι θα διεκδικήσουν 86.736 θέσεις. Συνεπώς, 58.364 παιδιά θα βρεθούν αμέσως-αμέσως εκτός AEI-TEI, ενώ εκτός νυμφώνος θα βρεθούν και αυτοί που δε θα πιάσουν τη βαθμολογική βάση. Το υπουργείο Παιδείας δείχνει το δρόμο σε όλους αυτούς τους «χαμένους»: Είτε τα πανεπιστήμια του εξωτερικού ή τα εγχώρια Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών για τα οποία δρομολογεί μεγαλεία με την αναγνώριση των «πτυχών» τους (Οδηγία 36/05 της ΕΕ) εάν έχουν την

οικονομική δυνατότητα, είτε τις σύγχρονες γαλέρες της αγοράς εργασίας αν δεν έχουν στον ίδιο μοίρα.

Από τον ανωτέρω συνολικό αριθμό θέσεων

- ◆ 39.210 ανήκουν στα AEI.
- ◆ 43.430 στα TEI.

Ο αριθμός θέσεων φθάνει τελικά στις 86.736 μαζί με τις Εκιλησιαστικές Ακαδημίες, τις Στρατιωτικές Σχολές κ.λπ.

Από αυτές

◆ 70.701 προορίζονται για τους μαθητές της Γ' τάξης του Γενικού Λυκείου και αντιστοιχούν στο 90% των θέσεων AEI-TEI. Αναμένεται να τις διεκδικήσουν 94.600 εν δυνάμει υποψήφιοι (74.900 μαθητές της Γ' Λυκείου και 19.700 απόφοιτοι προηγούμενων ετών).

◆ 8.628 θέσεις προορίζονται για τους υποψήφιους με το 10%, που υπολογίζονται να είναι περίπου 17.000.

◆ 6.656 θέσεις για τους κατόχους πτυχίου Β' κύκλου ημερήσιων ΤΕΕ-ΕΠΑΛ.

◆ 461 θέσεις για τους κατόχους πτυχίου Β' κύκλου εσπερινών ΤΕΕ-ΕΠΑΛ

◆ 879 θέσεις πέρα από τον αριθμό εισακτέων διατίθενται για τους μαθητές και απόφοιτους της Δ' τάξης των Εσπερινών Γενικών Λυκείων.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Ξεκινά (;) το Διεθνές Πανεπιστήμιο

Ηρθε η σειρά του Στυλιανίδη, μετά τη Μαριέττα Γιανάκου, να επισκεφτεί το ανακαινισμένο κτίριο της ΠΑΣΕΓΕΣ στην Θέρμη Θεσσαλονίκης, όπου προσωρινά θα στεγαστεί το Διεθνές Πανεπιστήμιο (ΔΙΠΑΕ) και να ανακοινώσει από κει περιχαρής την έναρξη (;) της λειτουργίας του πρώτου μεταπτυχιακού του τμήματος στις 28 Μαρτίου. Ο υπουργός Παιδείας ανακοίνωσε επίσης ότι έχουν δοθεί οι απαιτούμενες θεσησιες για μελη ΔΕΠ και διοικητικό προσωπικό και ότι φιλοδοξία της κυβέρνησης είναι στο άμεσο μέλλον να λειτουργήσουν μέχρι και 5 μεταπτυχιακά τμήματα δυναμικότητας το καθένα 40 ατόμων, ενώ στόχος είναι να δημιουργηθούν και τα αντίστοιχα προπτυχιακά.

Η ανακοίνωση της λειτουργίας γίνεται για πολλοστή φορά, όμως τώρα φαίνεται πως θα πάρει σάρκα και οστά η ιδέα που ξεκίνησε από τον Σημίτη, αγκαλιάστηκε θερμά από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ και πήρε νομοθετική μορφή τον Αύγουστο του 2005.

Και πώς να μην αγκαλιαστεί, αφού το Διεθνές Πανεπιστήμιο αποτελεί πρόκριμα για τη λειτουργία των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με ιδιωτικούς κριτήρια και για τη λειτουργία των μη κρατικών-μη κερδοσκοπικών πανεπιστημάτων. Μπορεί το Διεθνές Πανεπιστήμιο να είναι ΝΠΔΔ (για να αποφευχθεί ο σκόπελος του άρθρου 16 του Συντάγματος που τους έχει κάτσει στο λαιμό), όμως οι φοιτητές του υποχρέωνται να καταβάλλουν τους χαροκόπειούς τους διαβατήρες.

Η υποχρέωση ικανοποίησης της συνταγματικής επιταγής (Δημόσια Δωρεάν Ανώτατη Εκπαίδευση) καθώς και η υποχρέωση σεβασμού της ιστότητας των πολιτών απέναντι στο νόμο, η οποία διαταράσσονται από τον τρόπο επιλογής των φοιτητών του ΔΙΠΑΕ με αίτηση και χωρίς εξετάσεις, επέβαλλαν την απορρόφηση καταρχήν υποψηφίων φοιτητών από όλες χώρες (κυρίως της βαλκανικής χερσονήσου και της Μεσογείου, στις οποίες ο ελληνικός καπιταλισμός διεκδικεί ρόλο χωροφύλακα είτε αναπτύσσει οικονομική δραστηριότητα). Η διατύπωση του νόμου, όμως, («δίνως αλλοδαπού») αφήνει παράθυρα και για εγγραφές στο μέλλον -και ανάλογα με τις εξελίξεις- και ελλήνων φοιτητών της ημεδαπής.

Το Διεθνές Πανεπιστήμιο οργανώνει τις σπουδές του στο πνεύμα που επιτάσσει η Μπολόνια: Προγράμματα Σπουδών και όχι Τμήματα, βασισμένα στο Σύστημα Διδακτικών Μονάδων, εκπαίδευση και από απόσταση και στελέχωση με μικρό αριθμό μελών ΔΕΠ, που προεξοφλεί τη φθηνή λύση της αθρόας προσλήψης συμβασιούχων. Το φθηνό, ευδικτό, ανταποδοτικό πανεπιστήμιο, που υποτάσσεται στις τρέχουσες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς έχει βρει την έκφρασή του στο Διεθνές Πανεπιστήμιο.

■ Αποχαιρετισμός στο Γκουΐντο Τσιόφφι

«Με δύο φι, παρακαλώ»

Λιπόθυμος στο διάδρομο της ειδικής πττέρυγας των φυλακών Κορυδαλλού ύφεσθηκε και πάλι, αργά το απόγευμα της πτερασμένης Κυριακής, ο χριστόδουλος Ξηρός. Οι συγκρατούμενοί του τον συνέφεραν και ο γιατρός της φυλακής του ειδοποιήθηκε τον βρήκε πελινό και κάτωχρο, με πολύ χαμηλή πίεση, να μη μπορεί να αναπνεύσει και να είναι πρησμένος σ' όλο το σώμα. Τη Δευτέρα το μεσημέρι μεταφέρθηκε εκτάκτως στο «Θριάσιο», όπου του χορηγήθηκε σημαντική δόση κορτιζόνης, του χορηγήθηκε νέα αγωγή με αντισταμινικά και οδηγήθηκε πάλι πίσω στη φυλακή.

Τα συμπτώματα δεν υποχώρησαν, όπως δεν υποχώρωνταν τόσο καιρό τώρα, οι συνήγοροί του διαμαρτυρήθηκαν έντονα στη διεύθυνση της φυλακής και την Τετάρτη μεταφέρθηκε στο Λαϊκό Νοσοκομείο αυτή τη φορά, όπου υπήρχε ενδιαφέρον από τους ειδικούς αλλεργιολόγους. Το μέλλον θα δείξει, βέβαια, τι θα γίνει.

Έχουμε χάσει τον αριθμό των εσπευσμένων ή μη μεταφορών του χριστόδουλου σε διάφορα νοσοκομεία

ANTIKYUNONIKA

«Τα έπαιξα και τσίριζα / ώσπου ήρθε ο Σύριζα / τώρα πια δεν τσιρίζω / και ήσυχα ψηφίζω». Ήταν ένα δύστυχο από ένα νέο επαναστατικό σουζέ της εποχής που είναι Νο 3 αριστερά στα charts για αρκετές εβδομάδες και φιλοδοξεί να ανεβεί «λίγο ψηλότερα, λίγο ψηλότερα», ανησυχώντας τους αριστερούς του δεξιού ρεύματος του κεντρώου ΠαΣΟΚ [έτσι όπως ερχόμαστε από Μαλακάσα]. Κοιτώντας τον Περισσό αφ' υψηλού, το εναπομείναν πράσινο στα ίσα και με πλώρη τη γαλάζια δάλασσα, η κάθοδος των μυρίων συριζόντων που έρποντας πηγαίνουν να σαμποτάρουν την κορυφή του συστήματος, ανησυχεί τα μάλακάδες εξουσιαστή. Οι πυλώνες του οικοδομήματος τρέμουν το ρετουσάρισμα και τον καλλωπισμό με σχιστόλιθους και κοκκοφοίνικες, καθώς και την αδεξιότητα των νέων μαστόρων που δήδεν συρίζουν αδιάφορα. «Θέλουν να εφαρμόσουν λατινογενή μοντέλα», δήλωσε έντρομη στην κάμερα του Σκάει, η προσδετική σκηνοθέτιδα ταινιών μικρού μήκους Χαντούμ Ολυτού, ενώ πρώην στέλεχος της Συμβουλευτικής [τον καιρό της εδνοσωτηρίου επαναστάσεως] και νυν Μ.Κ.Δ. [Μακεδών Κοινωνικός Διασκεδαστής, ποιος μέγιστος κοινός διαιρέτης ρε:] ήταν κάθετο: «Θα μας σφάξουν όχι με κονσερβοκούτια αλλά με USB και θα μας πνίξουν με adaptors στην πηγάδα ανακύκλωσης».

Στην πρωτοπόρο, προσδετική, ερωτική κλπ. συμβασιλεύουσα, απαγορεύεται ο Πικάσο από έναν διευθυντή εκπαίδευσης που λέγεται Θεόδουλος (λογικοί οι συνειρμοί που κάνεται σύντροφοι αναγνώστες, σας συγχαίρω). Κι απαγορεύεται

Σε κάποιο ελληνικό δημαρχείο...

γιατί αναπαρίστανται –λέει– εικόνες από μπουρδέλ@, ενώ την ίδια ώρα η δέσηση αλλά και περιήγηση της Ελλάδας επιτρέπεται ελεύθερα! Πάλι στην πρωτοπόρο συμβασιλεύουσα, οργανώνων συναυλίες με προσκλήσεις που πουλάνε τα σχολεία και τα έσοδά τους δια μείνουν σ' αυτά. Για να καλύψουν υποχρεώσεις που αδυνατεί να καλύψει το ΥπΕΔΠΘ, το οποίο αυτό τον καιρό είναι επιφορτισμένο με τη σύνδεση εκπαίδευσης-αγοράς ή καλύτερα ακλάθου-αφέντη. Ε, τα έμαδαν οι Σέρρες [αλυσίδα πάει η λαμακία] κι απαγόρευσαν με τη σειρά τους το δεατρικό «λεωφορείο ο πόδος» γιατί «περιέχει άσεμνες σκηνές». Τα σκ@τοκάναλα και οι πορνοφυλάδες –που η εισαγγελική απαγόρευση για δαύτες κράτησε όσο ένα τσιγάρο slim line– δεν περιέχουν άσεμνες σκηνές. Ούτε ο καθημερινός βιασμός των ραγιάδων από το φασισταρίο, που μέσα σε μια τετραετία ανά δεκαπεντετία καταφέρνει να οπισθοδρομήσει σαράντα χρόνια τον τόπο. Ρε δεν πάτε στο διάλο λέω γω, αλλά και να πάτε τι θα βρείτε; Και να υπήρχε, δια έχει από τα ΒΑΕ.

Σύμφωνα με μια ιστορική ασυμφωνία χαρακτήρων, όλο σύμφωνα κατατρύχουν την εκκλησία. Ποιο σύμφωνο της Βαρσοβίας, πάει αυτό, τώρα έχουμε το συμ-συμ, το σύμφωνο συμβίωσης. Σύμφωνα με την εκκλησία, οποιοδήποτε είδος γάμου πέρα από τον πατροπαράδοτο δρησκευτικό είναι... αμαρτία. Για αμαρτίες δεν είμαι κι η αρμοδιότερη να τοποθετήω. Αυτό που ξέρω όμως είναι ότι σίγουρα η εφαρμογή του συμφώνου δια επιφέρει σημαντική απώλεια εσόδων σε καιρούς χαλεπούς. Ακούς εκεί, να δίνουν τα λεφτά σε συμβολαιογράφους και δικηγόρους και να μην προτιμούν ανδρώπους, εις εκ των οπίων είχε μόλις κάτι εκατομμυριάκια για τα γεράματα. Εντάξει, ξέρω, μεμονωμένο περιστατικό... Ως κίνηση καλής δέλησης πάντως, η Κοκκινοσκουφίσα δια συνδρόμει με τη συμβούλη της ώστε να ισοσκελιστεί το πράμα: αν ισχύσει το σύμφωνο και χάσει μάννα και τοπευ εξ ουρανού η εκκλησία, να αναλάβει εργολαβία τους γάμους ομοφυλόφιλων! Τι γελάτε ρε, δεν έχουν πού να παντρευτούν, μόνο τρεις δήμοι σ' όλη τη χώρα είναι δεπτικοί. Ας τους αγκαλίσει η εκκλησία η οποία γιγνώσκει από αγκαλιές αλλά και από το... δράμα των ομοφυλόφιλων, ρεφάροντας έτοις τις πιθανές απώλειες (χρηματίστρια έπρεπε να γίνω η Ρούφη Άννα).

Τώρα, για να λέμε και την αλήδεια, εμάς εδώ στο δάσος δεν μας απασχολεί το αν αγόρασε ο Μπόμπολας το πρώτο ή το δεύτερο δέμα. Στα μπομπόλια μας. Εμάς άλλα μας καίνε. Τόσο εγώ, όσο και η Χιονάτη, η Σταχτοπούτα, οι εφτά νάνοι κι άλλες καλές μου φίλες, είμαστε υπέργηρες. Τόσες δεκαετίες δουλειάς, τόσες από μας στα βαρέα κι ανδυγεινά και σύνταξη γιοκ! Μη γελάτε, ούτε εσείς πρόκειται να πάρετε. Κι αυτό –φυσικά– δεν μας παρηγορεί. Αυτό είναι που μας εξοργίζει διπλά. Εσάς;

Κοκκινοσκουφίσα
kokinoskoufis@eksegersi.gr

■ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΕ ΜΙΑ ΒΡΟΜΙΚΗ ΆΛΛΑ ΧΡΥΣΟΦΟΡΟ ΙΣΤΟΡΙΑ**Η επέλαση των χρυσοκαπιταλιστών
κι η επερχόμενη θύελλα**

«**H**διανομαρχιακή επιπροπή κατά του χρυσού είναι εδώ. Ο.κ. Καλαφότης προτίμησε την άτακτη φυγή γιατί ήξερε ότι αυτά που θα έλεγε θα έξοργιζαν τον κόσμο», ανακοίνωσε πριν λίγες μέρες ο φορέας, καλώντας τους πολίτες «σε συντράπευση για να φύγουν οριστικά τα χρυσωρυχεία του θανάτου από την περιοχή». Κλείνοντας τον κύκλο της ενημέρωσης πάνω σ' ένα ζήτημα που δεν θα δείτε και πολλά να γράφονται, ας δούμε κάποιες βαθύτερες λεπτομέρειες.

Η Θράκη είναι αγροτική περιοχή κι ο πλούτιμότερος φυσικός πόρος της είναι το νερό. Η υδροβόρα μεταλλευτική βιομηχανία θα στερήσει τεράστιες ποσότητες νερού από τις καλλιέργειες της περιοχής. Παράλληλα, από τις Σάπτες της Ροδόπης –όπου υπάρχει φιλολογία για... άλλο χρυσωρυχείο– μέχρι το Πέραμα του Εβρου, όπου βρίσκεται η περί ήσο λόγος επίμαχη περιοχή, υπάρχει σημαντικό γεωθερμικό πεδίο. Κάτι που ευνοεί την παραγωγή προϊόντων με χαμηλό κόστος, δραστηριότητα απόλυτα σύμφωνη με τον αγροτικό χαρακτήρα της Θράκης (που βεβαίως ξεκληρίζεται όπως παντού, αλλά αυτή είναι μια άλλη ιστορία). Αυτό το γεωθερμικό πεδίο όχι μόνο απειλείται από αρχίσουν εξορυκτικές δραστηριότητες, αλλά σαφέστατες σκέψεις γεννάει το γεγονός ότι καμία προσπάθεια αξιοποίησής του δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα! Στην παραπάνω περιοχή υπάρχουν επίσης σημαντικοί αρχαιολογικοί θησαυροί, περιοχές ιδιάτερου φυσικού κάλλους, αναδιασυνένεις εκτάσεις, καθαρές ακτές και παραδοσιακοί οικισμοί, πράγματα που μάλλον είναι εκτός της σφαίρας ενδιαφέροντων των χρυσοκαπιταλιστών.

H Frontier Pacific Mining Corporation, για την οποία γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, φιλοδωρήθηκε από το ΥΠΕΧωΔΕ με απόφαση προέγκρισης και χωροθέτησης. Τον Οκτώβριο του 2004, ο τότε υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Σαλαγκούδης παρουσίασε με την αρωγή φίλα διακείμενων προς την εταιρία φορέων, το νέο, πρωτόπορο και φίλικό στο περιβάλλον σχέδιο εξόρυξης χρυσού. Δεσμευόμενος ρητά να μη γίνει η παρουσίαση χωρίς τη συναίνεση των τοπικών φορέων, βουλευτών και τοπικής αυτοδιοίκησης. Παρ' ότι η θρακική κοινωνία αρνήθηκε να συμμετάσχει, η παράσταση ανέβηκε τελικά στο ΥπΑΝ με ακροατήριο που ο ίδιος επιλέξτηκε προφίλησης της εξόρυξης χρυσού. Δεσμευόμενος ρητά να μη γίνει η παρουσίαση χωρίς τη συναίνεση των τοπικών φορέων, βουλευτών και τοπικής αυτοδιοίκησης. Παρ' ότι η θρακική κοινωνία αρνήθηκε να συμμετάσχει, η παράσταση ανέβηκε τελικά στο ΥπΑΝ με ακροατήριο που ο ίδιος επιλέξτηκε προφίλησης της εξόρυξης χρυσού. Δεσμευόμενος ρητά να μη γίνει η παρουσίαση χωρίς τη συναίνεση των τοπικών φορέων, βουλευτών και τοπικής αυτοδιοίκησης. Παρ' ότι η θρακική κοινωνία αρνήθηκε να συμμετάσχει, η παράσταση ανέβηκε τελικά στο ΥπΑΝ με ακροατήριο που ο ίδιος επιλέξτηκε προφίλησης της εξόρυξης χρυσού. Δεσμευόμενος ρητά να μη γίνει η παρουσίαση χωρίς τη συναίνεση των τοπικής κοινωνίας, αλλά επειδή η προτεινόμενη μέθοδος είναι καλή, θα... προσπαθήσει να πείσει την τοπική κοινωνία!

Συνδεδεμένα με την Internet –που δραστηριοποιείται στην Πέραμα– τα Χρυσωρυχεία Θράκης, αλλά η σύνδεση αυτή δεν μηνημονεύτηκε από την Ελευθεροτυπία στο πρόσφατο δημοσίευμά της για την «βόμβα λίγα χιλιόμετρα από το Αιγαίο». Παρόλο που παλιότερα ο «Ιός» είχε αναφερθεί διεξοδικά στο ζήτημα των χρυσωρυχείων της Θράκης. Οσον αφορά τα όσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο για τη στάση ορισμένων τοπικών εφημερίδων, η

τοπική κοινωνία γνωρίζει ότι η εταιρία κινεί έναν μηχανισμό πιέσεων και εξαγοράς, με πληρωμένες συκοφαντικές δημιουργίες σε ακτίνα 180 χιλιομέτρων. Κατά συνέπεια, το ξήλωμα της αγροτικής παραγωγής θα επισπευστεί καθώς –εκτός από την κατασπατάληση του νερού– ο μολυσμένος υδροφόρος ορίζοντας θα δίνει νερό ακατάλληλο ακόμη και για πότισμα.

Η βραχεία έκθεση σε κυανιούχων ενώσεων βλάπτε το κεντρικό νευρικό σύστημα, προκαλεί καρδιογγειακές παθήσεις και σε οικραίες περιπτώσεις επιφέρει κώμα και θάνατο. Η έκθεση σε μικρές δόσεις προκαλεί ερεθισμούς των ματιών, κεφαλαλγίες, ναυτίες και βλάβες του θυρεοειδούς, με πρώτα θύματα –βέβαια– αυτούς που θα πανηγυρίζουν επειδή... ήρθε η ανάπτυξη και βρήκαν δουλειά στα χρυσωρυχεία!...

■ **Την Πέμπτη συγκέντρωση στο Πολυτεχνείο για τη συγκρότηση Πρωτοβουλίας**

Να αποφυλακιστεί τώρα ο Σάββας Ξηρός

Πεντέμισι χρόνια μετά τον βαρύ τραυματισμό του, που οδήγησε σε πολλαπλές σωματικές βλάβες και αναπηρίες, ο Σάββας Ξηρός εξακολουθεί να παραμένει κρατούμενος στις Φυλακές Κορυδαλλού. Με ακρωτηριασμένο το ένα του χέρι, σχεδόν τυφλός, σχεδόν κουφός, με προβλήματα αναπνευστικά, βάδισης, ισορροπίας, προσανατολισμού, με κρίσεις άσθματος και επεισόδια ασφυξίας, με διαπιστωμένη ελάττωση της αιματικής ροής στον εγκέφαλο και κίνδυνο εγκεφαλικού, καθώς και προϊούσα κατάθλιψη λόγω της αισθητηριακής απομόνωσης και της αδυναμίας συμμετοχής σε φυσιολογικές δραστηριότητες, η υγεία του βρίσκεται πλέον σε οριακή κατάσταση. Ο Σάββας Ξηρός είναι αντιμέτωπος με τον κίνδυνο της ολικής τύφλωσης, αφού η ελάχιστη όραση που του έχει απομείνει στο ένα μόνο μάτι, κινδυνεύει να χαθεί λόγω της αδυναμίας ιατρικής παρακολούθησης και έγκαιρης επέμβασης σε περίπτωση κρίσης.

Οι τρεις αιτήσεις που έκανε για αναστολή ή διακοπή της πτοινής, για λόγους υγείας, απορρίφθηκαν. Οι δύο από αυτές, χωρίς έλεγχο επί της ουσίας, προφανώς για πολιτικούς λόγους και όχι για λόγους υγείας.

Από την πρώτη στιγμή, ο Σάββας Ξηρός υπέστη τη βία της ειδικής μεταχείρισης που επιφυλάσσει το κράτος σε έναν κρατούμενο για υπόθεση «τρομοκρατία». Πολυτραυματίας, σε κρίσιμη κατάσταση, κρατήθηκε δεμένος σε έναν κρεβάτι της Εντατικής, φρουρούμενος

**Να σταματήσει
η εξόντωσή του**

**Να αποφυλακιστεί
ΑΜΕΣΑ
ο Σάββας Ξηρός**

**Συγκέντρωση-συζήτηση
για τη δημιουργία
Πρωτοβουλίας για την αποφυλάκιση
του Σάββα Ξηρού**

**Πέμπτη, 27/3/2008, 7μμ
Πολυτεχνείο, Κτίριο Γκίνη**

από ενόπλους μέσα και έξω από το θάλαμό του, που επέβλεπαν αικόμη και τα φάρμακά του, χωρίς δικαίωμα επικοινωνίας ούτε με τον πατέρα και τη μητέρα του, ούτε πολύ περισσότερο με δικηγόρο. Σε κατάσταση λοιπόν, πνευματικής σύγχυσης, παραληρημάτων και παραισθήσεων, αποσωληνώθηκε πρόωρα για να υποβληθεί σε εξαντλητικές ολονύκτιες ανακρίσεις από ιεροεξετάσεις, που περιφρόνησαν την κατάσταση της υγείας του, τον εξαπάτησαν και απόσπασαν εκβιαστικά τη σιωπή (και

κατά περίπτωση τη συναίνεση) γιατρών, οι οποίοι σε άλλη περίπτωση θα εναντιώνονταν απόλυτα σε μια τέτοια διαδικασία (χαρακτηριστική η διαμετρικά αντίθετη στάση τους στην περίπτωση του Χ. Ζαχόπουλου). Φορτωμένος με τις «καταθέσεις» αυτές, που αποσπάστηκαν σε εκείνες τις απελεύτερες νυκτερινές ανακρίσεις βασανιστήριο, ο Σάββας Ξηρός καταδικάστηκε σε έξι φορές ισόβια για τη συμμετοχή του στην Ε.Ο. 17Ν και τη δράση της.

Είναι προφανές, ότι ο Σάββας

Ξηρός, με τη σύλληψή του τον Ιούνιο του 2002, έγινε σύμβολο για την τρομοκράτηση των πολλών και τον εκφρούσιμό των λίγων, παραμένοντας για τους μηχανισμούς ο κρατούμενος-σύμβολο της κατίσχυσης του κατασταλτικού κράτους πάνω σε κάθε διαδικασία αμφισβήτησης της εξουσίας και του κύρους της.

Για κανένα λόγο η φύση των αδικημάτων για τα οποία καταδικάστηκε ο Σάββας Ξηρός μπορεί να δικαιολογεί τη συνέχιση της κράτησής του, όταν είναι διαπιστωμένος ο κίνδυνος να χάσει οριστικά την όρασή του και να υποστεί ανεπίστρεπτες βλάβες στη υγεία του. Μόνο η «αντιτρομοκρατική» υπερεία «νομιμοποίει» τη μετατροπή ενός ανθρώπου σε αναλώσιμο είδος. Ο Σάββας πρέπει να αποφυλακιστεί όσο είναι αικόμη καιρός. Για να σωθεί ότι απέμεινε από την όρασή του. Αυτό είναι καθήκον κάθε δημοκρατικού ανθρώπου.

Ηδη, την έκκληση για την άμεση αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού έχουν υπογράψει περισσότεροι από χιλιού άνθρωποι. Ανάμεσα στις υπογραφές ξεχωρίζουμε αυτές **101 γιατρών και νοσηλευτών** από όλη την Ελλάδα, που ξέρουν καλύτερα από τον καθένα τι σημαίνει αισθένεια, και **156 δικηγόρων**, που ξέρουν τι προβλέπει ο νόμος.

Την ερχόμενη Πέμπτη, στις 7 το απόγευμα, καλείται στο Πολυτεχνείο (κτίριο Γκίνη) συγκέντρωση για τη δημιουργία Πρωτοβουλίας για την Άμεση Αποφυλάκιση του Σάββα Ξηρού. Είναι χρέος μας να είμαστε όλες και όλοι εκεί.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Άλλο δυσώδες κι άλλο δημάρδες, σκέφτομαι καθώς εξασκώ το δικαίωμα της απεργίας, το οποίο είναι ιερό όταν δεν ασκείται, παράνομο-καταχρηστικό όταν ασκείται και... ανήθικο και καταπιεστικό προς το κοινωνικό σύνολο όταν ασκείται σωστά. Με την ποιμενική φλογέρα μου ανά χείρας, αγναντεύω τα λεύτερα βουνά της πρώην μακεδονικής δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας, όπως θα βλέψε πολλούς να συμμαστεί ή έστω να λέγεται απλά πρώην (όπως λέμε ο πρώην μου). Άλλωστε και το μπέικον θα μπορούσαμε να το λέμε πρώην γουρούνι και κάποια στιγμή θα τα πούμε κι αυτά, για ν' αποδοθούν τα του Καίσαρα των ελληνικήν.

Ομως, ας τραγουδήσουμε καλύτερα εις την ελληνικήν. Ελάτε όλοι δίπλα στη θράκα και:

Πάνω στης Πίνδος τα βουνά, κάτω στην Ελασσόνα στις κόχες του Ταύγετου, στις τάπιες της Ροδόπης στου Ψηλορείτη τις σπηλιές, στου Μητράλου τα ρουμάνια

στου Αχελώου την εκτροπή, στις Πάρνηθας τις στάχτες (εισαγωγή... Μικρούτσικου θα κάνω, έχει κι άλλο μια ώρα κι είκοσι λεπτά, πώς κάνει στα τραγούδια)

στις Ιου τις ξερολιθίες, στα «χόρτα» του Ενιππέα στου Λάδωνα τις καλαμίες, στης Λέσβος τους κολπίσκους,

στα Τρίκαλα στα δυο στενά, στης Γιάρου τα «μνημεία» το λεν' πουλιά στα σύδεντρα, βατράχια μες στους βάλτους

το κράζει η μέρα στη νυχτιά κι ο ήλιος στο φεγγάρι το μολογάνε οι ρεματίες κι ακούν τα κορφοβούνια αντιλαλεί το μυστικό και στους αιθέρες φράνει:

Τέτοιο βαρέλι όπατο, τέτοιο κωλοχανείο πτοιος ειδε, πτοιος αντάμωσε μέσα σ' αυτή τη ζήση;

Πού ξανακούστηκε λαός να θέλει αλυσίδες να κάθεται να του περνάν' τη μια μετά την άλλη μάτια να έχει μοναχά για της τv οθόνες και τίποτα να μη γροικά έξω απ' τον καναπέ του; Κι ένας αιγάλος περήφανος στ' αφτιά, φτεροκοπάει και κράζει μισούρανα να τον ακούσουν όλοι:

«Ξυπνάτε νιες, ξυπνάτε νιοι, τα σώβρακα μας παίρνουν κοιτάχτε που 'τοιμάζονται για να μας τη φορέουν κεφάλι μη σηκώσουμε γι' άλλα σαράντα χρόνια.

Τοχιά ξυπνάτε, τρέξτε ρε, ούτε καφέ μην πιείτε πάρτε τα όρη, τα βουνά, πιάστε τα μετερίζια γιατί ετούτη η άνοιξη δεν έχει καλοκαίρι.

Δεν τα τηράτε τα πουλιά δίχως λαλιά που κρώζουν; Δε βλέπετε τα σύννεφα, τ' αγέρι δεν τ' ακούτε;

Αντε να ξεκινήσουμε πριχού μας αποκάμουν να πιάσουμε συντρόφια μου ούλα τα καραούλια να βγούνε μπροστά οι δυνατοί, να σπράξουνε τους άλλους μη και αλλάξει ο άνεμος, μπασ και γυρίσει πρίμω.

Μήνα πολύ κοιμόμαστε, μήνα κωλοβαράμε;

Μηδέ χαθήκαν ούλα πια, ουδέ δεν έχει μελλον.

Δεν βλέπεις γύρω τις φωτιές; Τις σπίθες δε λογιάζεις; Στου αίματος το πύρωμα, ντουβάρι συ θα στέκεις;

Τι καρτεράς ρε σύντροφε, τι με κοιτάς σα χάνος;

Δε σ' έχει πρόβατο η ζωή, γι' άνθρωπο σε λογιάζει και σε μετράει με κεραυνούς, με θέρμη σε μετράει αν σ' είχε για διακόσμηση θα σ' έβαζε σε γυάλα.

Μόνος σου όλα τα 'φτιαξες, μόνος σου τα γκρεμίζεις μόνος σου ξύπνα, το λοιπόν, κι αρχίνα να κινιέσαι.

Πάρε μολύβι και χαρτί και ζύγισε τα όλα ποιος ήσουνα, τι έγινες και πού σκ@τ@ θα φτάσεις τι είχες, τι σου κλέψανε και πώς θα καταντήσεις και νοιώσες όπως νοιώθουνε τριγύρω τόσοι άλλοι.

Μόνο που αυτό το νοιώσιμο, τραγούδι μην το κάνεις ούτε γλυκιά παραίτηση, μη ξεγελιέσαι άλλο καν' το ορμή και δύναμη, φόρα πάρε και χτύπα τσάκισε ότι σε λυγά, λύγα ότι σε τσακίζει.

Ξύπνα, κουνήσου άνθρωπε, γ@μώ το κέρατο μου, μην περιμένεις πιότερο και πιότερο δεν έχει τα 'χουνε παιξει οι καιροί και φρίξανε τα χρόνια απόμεινε βουβή η γης, σαλτάρανε οι μέρες αν όχι εσύ, αν όχι εγώ, ποιος τότε ρε συντρόφι;

Τι είναι τούτη η απάθεια, τι διάλογο συμβαίνει για ένα πουκάμισο αδειανό, για μια που 'ταν α! Ελένη... Emo Roides

**Σάββατο 22/3
μουσική**

**Σάββατο 28/3
πολιτική
εκδηλώση**

Wolfy Funk project

<p

KONTRA

Διάβαζε Πάπια για να πας ταμείο και όχι κουβά

✓ Φτωχή μπορεί να χαρακτηριστεί η αθλητική επικαιρότητα, αφού δεν είχαμε κάποιο συγκλονιστικό θέμα τη βδομάδα που πέρασε. Το ενδιαφέρον επικεντρώνεται στα νέα δεδομένα στο ελληνικό πρωταθλημα, αφού μετά την ήττα από την Ξάνθη ο Παναθηναϊκός έχασε την πρώτη θέση στο βαθμολογικό πίνακα και ελπίζει πλέον μόνο σε στραβοπάτημα των ερυθρόλευκων για να κατακτήσει τον τίτλο. Στους χαμένους της αγωνιστικής και η ΑΕΚ, η οποία παραχώρησε ισοπαλία στον Αρη και πλέον οι στόχοι της περιορίζονται στη μάχη για τη δεύτερη θέση. Αντίθετα, στο λιμάνι οι ερυθρόλευκοι πανηγυρίζουν, αφού μια βδομάδα μετά την απομάκρυνση του Λεμονή από τη θέση του προπονητή βρίσκονται στην κορυφή της βαθμολογίας και κρατούν το πρωταθληματικό στα χέρια τους. Η παρέμβαση του Κόκκαλη στα δρώμενα του πρωταθλήματος δείχνει να είναι ευεργετική για τον Ολυμπιακό, όμως για τη λήξη του πρωταθλήματος απομένουν αικόμη πέντε αγωνιστικές, όλα είναι ανοιχτά και το ματς-κλειδί, που πιθανά να κρίνει και τον τίτλο, δείχνει να είναι το ντέρμπι στο ΟΑΚΑ ανάμεσα σε ΑΕΚ και Ολυμπιακό.

Σχολιάζοντας σύντομα την 25η αγωνιστική μπορούμε να πούμε ότι για μια ακόμη χρονιά οι πράσινοι δεν είχαν τα ψυχικά αποθέματα για να κερδίσουν ένα παιχνίδι τίτλου. Συνεχίζοντας την παράδοση, καταφέρνουν να χάνουν τους αγώνες που κρίνουν το πρωταθλήμα (Ριζούπολη, ισοπαλία με ΑΕΚ στη Λεωφόρο κτλ.) και συνεπώς «δεν δικαιούνται για να φιλούν», που έλεγε και ο μακαρίτης ο Κουτσόγιωργας. Ολόκληρη τη βδομάδα στο πράσινο στρατόπεδο, αντί να ασχοληθούν με το παιχνίδι της Ξάνθης και να το σιγουρέψουν εντός και εκτός του γηπέδου, προσπαθούσαν ν' αποδείξουν ότι οι «κατηγορίες» του Κόκκαλη για εύνοια του Παναθηναϊκού από τη διαιτησία και το παρασκήνιο ήταν ανυπόστατες, λες και αν ίσχυαν θα τους κατηγορούσε κανένας. Οι ερυθρόλευκοι κύκλοι όλη τη βδομάδα έθεταν θέμα Κάκου (ο διαιτητής του αγώνα Ξάνθη - Παναθηναϊκός), ο οποίος, σύμφωνα με τα όσα υποστήριζαν, θα ευνοούσε τους πράσινους, διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα, αφού οι πράσινοι στα παιχνίδια που τους έπαιξε ο εν λόγω διαιτητής όχι μόνο δεν ευνοήθηκαν αλλά γνώρισαν και βαριές ήττες (το 4-0 στο Κα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ραϊσκά-
κη για το
κύπελλο). Από την πλευρά της
η πράσινη ΠΑΕ έβγαζε ανακοινώσεις Τύπου, με τις οποίες εμφανίζοταν υπέρμοχη του fair play και ζητούσε από το διαιτητή να παίξει 50-50. Ο Τζίγγερ
έπεισε στην παγίδα του Κόκκαλη και αντί να προσπαθήσει να
«δέσει» το παιχνίδι, ζητούσε
ισονομία.

Έχουμε πει πολλές φορές, ότι
η πλειοψηφία των φιλάθλων
θεωρεί δεδομένο ότι οι μεγάλες
ομάδες στο τέλος του πρωταθλήματος θα έχουν εξωαγωνιστική
βοήθεια και μάγκας θεωρείται
ο πρόεδρος που θα καταφέρει να πάρει το μεγαλύτερο
μεριδιού. Οι οπαδοί των ομάδων
απαιτούν από τη διοίκηση να
χρησιμοποιήσει κάθε θεμιτό
και αθέμιτο μέσο και αν δεν τα
καταφέρει τη θεωρούν ανίκανη.
Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα
οι οπαδοί του Παναθηναϊκού.
Κατηγορούν τον Κόκκαλη ότι
ελέγχει το παρασκήνιο και παίρνει
τους τίτλους με τη βοήθεια της διαιτησίας, όμως
δε ζητούν ένα καθαρό πρωταθλήμα,
αλλά βρίζουν τους Βαρδινογιάννηδες, γιατί τους θεωρούν
ανίκανους να ελέγχουν αυτού την «παράγκα». Την επαύριο
της ήττας τα στέκια των πράσινων
οπαδών έβραζαν από οργή ενάντια στο Τζίγγερ
και το συμπέρασμα στις συζητήσεις
ήταν ότι δύσκολα θα κατακτήσουμε
τον τίτλο γιατί
έχουμε ανίκανη διοίκηση, ενώ
στο λιμάνι οι γαύροι έπλεαν σε
πελάγη ευτυχίας. Μάλιστα, και
οι οπαδοί που ήταν αντίθετοι
στην απόφαση του Κόκκαλη να
διώξει το Λεμονή θεωρούσαν
ότι εκ του αποτελέσματος δικαιώθηκε
ο πρόεδρος και έριξαν τους τόνους στην κριτική
τους.

Η υπόθεση τίτλος δεν έχει αικόμη κριθεί και η αγωνιστική συμπεριφορά των ομάδων δε μας πείθει ότι δε θα έχουν και νέες απώλειες. Πάντως, οι ερυθρόλευκοι, από τη στιγμή που έχουν το προβάδισμα, έχουν και τον πρώτο λόγο, παρά το γεγονός ότι έχουν ελαφρώς δυσκολότερο πρόγραμμα από τους πράσινους.

✓ Η σύνδεση του ποδοσφαίρου με το Στοίχημα έχει δημιουργήσει ένα νοστρό κλίμα, αφού κάθε φιλαθλος που στοιχηματίζει, ανάλογο με την επιτυχία των προβλέψεων του, αποφαίνεται για την καθαρότητα ή όχι των αγώνων. Αν το στοίχημα περάσει, οι αναμετρήσεις ήταν καθαρές και αυτός μάγκας και μεγάλος αναλυτής του αθλήματος, ενώ αν πάει κουβά, έχει πέσει θύμα

στημένων αγώνων. Πριν ένα δεκαήμερο έγινε η κλήρωση για την προημιτελική φάση του Champions League. Ενας οπαδός της Λίβερπουλ, μιάμιση

γουρού ότι θα πάει ταμείο.

✓ Η έκρυθμη κατάσταση στο Θίβετ και η καταστολή της εξέγερσης των βουδιστών μοναχών από τον κινεζικό στρατό φέρνει αρνητικές εξελίξεις και στην ομαλή διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του Πεκίνου. Σύμφωνα με δηλώσεις του αντιπροέδρου της Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής Τόμας Μπραχ, πολλοί μεγάλοι πρωταθλητές σκέφτονται σοβαρά το ενδεχόμενο να μποϊκοτάρουν τους αγώνες, προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για την καταστολή της εξέγερσης στο Θίβετ και την καταπάτηση των ανθρώπινων δικαιωμάτων στην Κίνα. Αν και με τα σημερινά δεδομένα οι πιθανότητες να μποϊκοτάρουν τους αγώνες του Πεκίνου κάποιες χώρες είναι απειροελάχιστες (μόνο η Ταϊβάν έχει αφήσει να εννοηθεί κάτι τέτοιο), οι αξιωματούχοι της ΔΟΕ έχουν ξεκινήσει επαφές με πρωταθλητές που έχουν εκφραστεί αρνητικά για τους αγώνες του Κινέζους, προκειμένου να τους πείσουν να κατέβουν κανονικά στους αγώνες. Από την πλευρά τους, οι οργανώσεις των Θίβετιανών, προσπαθούν να εξασφαλίσουν την υποστήριξη όσο το δυνατό περισσότερων πρωταθλητών και ταυτόχρονα να πιέσουν τη ΔΟΕ να καταφεύγει την κινεζική πολιτική στο Θίβετ (την περισσότερη Τρίτη περίπου 400 άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από την έδρα της ΔΟΕ, καλώντας τον πρόεδρο της Ζακ Ραγκ να πάρει θέση). Το θέμα αρχίζει να παίρνει διαστάσεις και μάλιστα η οργάνωση «Δημοσιογράφοι χωρίς σύνορα» έκανε δημόσια πρόταση, καλώντας του δημοσιογράφους να μποϊκοτάρουν την τελετή έναρξης και λήξης και να προβάλουν μόνο το αθλητικό κομμάτι των αγώνων, ενώ ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Χανς Γκερτ Πέτεριγκ προέτρεψε τους πολιτικούς ήρετες να σκεφτούν αν η παρουσία τους στην τελετή έναρξης θα είναι υπεύθυνη πολιτική στάση, αν συνεχιστεί η καταστολή. Στο θέμα αναμένονται εξελίξεις, αφού ήταν πολλοί αυτοί που είχαν ανταποκρίσει στην αποδοχή της Λίβερπουλ,

Πλήθος τανινών (εννέα τον αριθμό) βγαίνουν αυτή τη βδομάδα στις κινηματογραφικές αίθουσες. Απ' αυτές οι περισσότερες είναι ανάξιες λόγου, θα πούμε όμως λίγα λόγια για όσες δεν πρέπει να προσπεράσουμε.

Αρχικά αξίζει να γίνει λόγος για τη «Νύχτα των ηλιοτροπίων» του Ιστόπανου Χόρχε Σάντσεθ-Καμπεθούδο, ένα δραματικό θρίλερ που παρακολουθεί τις ξαφνικές αλλοιώσεις

στη ζωή οκτώ ανθρώπων με αφορμή δύο βίαιους φόνους. Περίτεχνη σκηνοθεσία που ντύνει με πρωτοτυπία και κομψότητα μια μάλλον συνηθισμένη αστυνομική ιστορία.

Ακολουθεί ένα άλλο αστυνομικό θρίλερ με τον τίτλο «Πριν ο διάβολος καταλάβει ότι πέθανες» του βετεράνου Σάντνεϊ Λιούμετ (Σκυλίσια μέρα, Σέρπικο κ.λ.π.). Ο 85χρονος σκηνοθέτης αναπλάθει, με νεανικό πρέπει να πούμε τρόπο, την ιστορία δύο αδελφών που προκειμένου να ξεφύγουν από τα οικονομικά τους αδιέξοδα αποφασίζουν να ληστέψουν το κοσμηματοπωλείο του πατέρα τους με απρόβλεπτες συνέπειες. Ευτυχώς ο Λιούμετ μένει περισσότερο στο ψυχολογικό δράμα και όχι στη δράση και με τη βοήθεια των πρωταγωνιστών του Φίλιπ Σέιμουρ Χόφμαν, Ιθαν Χοκ και Μαρίζα Τομέι καταφέρνει να στήσει με αξιοπρέπεια μια οικογενειακή τραγωδία στη στριγμένη στη δυσλειτουργία των οικογενειακών σχέσεων και την απληστία που κατατρώει τα σωθικά της αστικής κοινωνίας.

Δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητο και το «Μυστικό» του Κλοντ Μιλέρ, μια γαλλική ταινία εποχής, βασισμένη στο μυθιστόρημα του Φιλίπ Γκραμπέρ, που μιλά για τα πάθη, τα λάθη και τις ενοχές μιας εβραϊκής οικογένειας. Εκλεπτυσμένη αισθητική σε μια κατά τα άλλα προβλέψιμη ταινία.

Υπολογίσμη, τέλος, πρέπει να θεωρηθεί και η ταινία του Θάνου Αναστόπουλου «Η διόρθωση». Είναι η εικόνα της

περιθωριακής Αθήνας που προβάλλει μια αληθινή πλευρά της πραγματικότητας γεμάτης πολιτικο-κοινωνικές αλλοτριώσεις και ρατσισμό. Αν εξαιρέσει κανείς τις συνήθεις αδυναμίες στο σενάριο, έχουμε να κά

Μπάτσοι, keep βαράτε αλλήλους!

Επειδή η ασφάλιση είναι (και πάλι) στο απόσπασμα, καλόν είναι να τους εκτελέσουμε εμείς (οι εργαζόμενοι)

Keep striking!

Kosovo je Srbja (πως λένε, η Μακεδονία είναι ελληνική...)

Αντιαπεργιακές αποφάσεις: «αποφασίζομεν και διατάσσομεν» (το ξέρουμε ότι φασίζετε...)

◆ Κωλοκόβεται για τις φοιτητικές εκλογές ο Περιούσος (δώσου εκλογές και πάρτου την ψυχή του).

◆ Αυσλο: ιδού σταδίου δόξης λαμπτρόν.

◆ Δικαστές, σκυλιά της εξουσίας.

◆ Από τους γραφειοκράτες όλων των ειδών δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα - ανεξάρτητη ταξική δράση και οργάνωση.

◆ Le PASOK c'est moi, λέει ο Giorgakis (και μειδιά με σημασία ο Μπένου).

◆ Ανάπτυξη και στον Εβρο... (στο νέβρο)

◆ Μάλλον η ερυθρόλευκη παροιμία («νόμος είναι το δίκιο του Σωκράτη») θα επαληθευθεί και πάλι φέτος - σε επίπεδο πρωταθλήματος.

◆ Οχι, δεν θα έδειχνε τα σκυλόδοντά του το ΛΑΟΣ (και στο θέμα των απεργιών).

◆ Όλο και πιο «υπεύθυνος» ο Περιούσος στα «εθνικά» θέματα.

◆ Για τον Περιούσο (στο συνέδριο του πρώην ΚΚ Παλαιοιστίνης): άλλο Ραμάλα, άλλο Γάζα, άλλο αγωνιστές - και άλλο τύποι για τα μπάζα.

◆ 106 πτήσεις (το Δεκέμβριο του 2007) με θόρυβο άνω των 90 dB (ντεσιμπέλ) στην Αρτέμιδα (ενώ το επιτρέπομενο όριο θορύβου σύμφωνα με την Πλαγκόσμια Οργάνωση Υγείας κυμαίνεται μεταξύ 55 και 60 ντεσιμπέλ). Οι διάφοροι οικωλόγοι και ψυχο-«επιστήμονες» τι συνιστούν άρογε;

◆ Διαβάσαμε για τα payday loans (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ, 17-3-08): κανονικά πτένητέ...

◆ Πολύ δεν «σπρώχνουν» αυτόν τον καιρό τα ΜΜΕ τον Καστοριάδη;

◆ Μήπως θα πρέπει να προσέχουν εκεί στον ΕΛ. ΤΥΠΟ Τί ποιεί «η δεξιά και η αριστερά τους», εν προκειμένω τη δημοσίευσαν (17-

Μπροστά-μπροστά, περήφανα κυματίζουν οι σημαίες με τον βασιλικό θυρεό, ενώ οι διαδηλωτές κρατούν εικόνες του Χριστούλη, της Παναγίτσας και διαφόρων αγίων... (η φωτο από την εφημερίδα ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ, Μάρτης 2008). Αντιμπεριαλισμός γουάου.

Σχόλιο 1: βρείτε καλύτερο μεταφραστή.
Σχόλιο 2: FUCK OFF!

3-08) στην πρώτη σελίδα σχετικά με το ποσοστό που συμφωνεί με την επίταξη των ΟΤΑΤζήδων (58,3%) ενώ στην τρίτη σελίδα αυτό γίνεται 45,9%;

◆ Προσημειώσεις οικινών - κωλοδάκτυλο στους δανειολήπτες.

◆ «Τα αποθέματα των πλούσιων ταμείων θα κλεί-

σουν τρύπες του συστήματος» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, 2-3-08). Και ποιων η τρύπα θα διευρυνθεί άρογε;

◆ «Να κάνουμε ότι κι ο Ανδρέας το 1981» (Μπένου - συνέντευξη στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 2-3-08). Ε, ρε, malaguena που σας δέρνει...

◆ Συνέντευξη, Πρίτσα στην Ελευθεροτυπία, 17-3-08): «Δεν θα είμαστε το κόκκινο κερασάκι στην κεντροαριστερή τούρτα». Σωστά: το ροζ κερασάκι θα είσαστε..

◆ Βότσης κατά λιθάνθρακα (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 17-3-08). Για τον άνθρακα-ασφαλιστικό που μαυρίζει τη ζωή μας ούτε λέξη κυριώγη;

◆ «Οργασμός δουλιάς» στο ΣΥΡΙΖΑ - καθείς με το απωθημένο του..

◆ Ο ΟΤΕ στην αγκαλιά της Deutsche Telecom - Οι Γερμανοί ξανάρχονται.

◆ «Εναλλακτικό σενάριο για την οικονομία εξετάζει η κυβέρνηση» (ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 17-3-08). Ωχ, κι αλλη πρωκτοτοδιάνοιξη...

◆ Κι ένα σύντομο ανέκδοτο: «Ο ρυπαίνων πληρώνει - εισήγηση της γενικής εισαγγελέως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

◆ Ονομα ψάχνουν, Σκοπιανοί!

◆ Στην αναπτυγμένη καπιταλιστική Γαλλία έλλειμμα φοιτητικών εστιών (150.000 φοιτητικά δωμάτια για 2,2 εκ. φοιτητές). Εστεία πράγματα.

Βασιλης

◆ **Ληστεία, ληστεία μας κλέβουν τα ταμεία (Εργαζόμενοι ΟΤΑ)**

Από τα πιο αγαπημένα συνθήματα των απεργών. Πώς μεταφρώνεται, όμως, μια θείτσα σε πετυχημένο ληστή; (Ας παραβλέψουμε εδώ για λόγους οικονομίας τον γνωστό και σօφρ λόγο του Μπρεχτ). Μόνο η ληστρικό σύστημα τη μεταφρώνει; Μόνο η συμμετοχή της σε μια ληστρική κυβέρνηση του Ζαχόπουλου - συγνώμη του Κωστάκη - τη μεταφρώνει; Οχι μόνο. Οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, όλοι όσοι φώναξαν με την ψυχή τους το σύνθημα, τούτες τις δύσκολες ώρες που φέρνει το σπάσιμο της απεργίας, το ξεπουλήμα τους για όλη μια φορά, έχουν υποχρέωση απέναντι στον αγώνα τους να σκεφτούν. Δεν χαίρομαι, ούτε λυπάμαι, προσπαθώ να καταλάβω, έλεγε ο Πλεχάνοφ. Για άλλο λόγο το έλεγε, αλλά αυτή η θέση του πάει γάντι στο τι πρέπει να κάνουμε σήμερα. Πώς γίνεται μια θείτσα να μετατρέπεται σε πετυχημένο ληστή του Ταμείου, των δικαιωμάτων μας; Πώς γίνεται μια κυβέρνηση η σωστότερα οι κυβερνήσεις των τελευταίων 22 - τουλάχιστον - συναπτών χρόνων σκληρής λιτότητας να μπαίνουν όποτε γουστάρουν στην τράπεζα των δικαιωμάτων μας και να λεηλατούν; Μήπως η εταιρία security στην οποία έχουμε αναθέσει να τη φυλάει και να τη διοχειρίζεται είναι ανεπαρκής; Οχι. Δε φταίει μόνο η εταιρία. Φταίει κυρίως ότι εμείς αναθέτουμε σε εταιρίες να φυλάνε και να διοχειρίζονται τα συμφέροντά μας. Η «άτιμη» η ανάθεση φταίει.

◆ **ΣΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ - Απεργία 19 Μαρτίου - Αυξήσεις τιμών, μειώσεις μισθών**

Κόκαλο αυτός που το είδε πρώτος. Τραβούσε τους άλλους να τους το δείξει. Σιγά την ανακάλυψη. Ετσι και αλλιώς, η 24ωρη ήταν η τελευταία πράξη των μεγάλων αγώνων της γραφειοκρατίας ενάντια στη καινούργια αντι-ασφαλιστική λαϊλαπτα. Οπότε, σου λέει, αφού είναι η τελευταία πράξη, ας διευρύνουμε το πλαίσιο, για να προσεγγίσουμε πιο ολοκληρωμένα το θέμα και να αφήσουμε και μια αγωνιστική παρακαταθήκη. Η ΓΣΕΕ, δρλαδή, πέρασε σε γραμμή ΠΑΜΕ. Ναι, αλλά δεν το έφτασε σε αγωνιστικότητα. Διότι το ΠΑΜΕ έκανε και ένα μεγάλο, ένα τεράστιο, ένα υπέροχο, ένα ανυπέρβλητο, απογευματινό συλλαλητήριο.

◆ **Κάτω τα χέρια από το ασφαλιστικό. Ολοι στους δρόμους (Σωματείο Φορτοεκφορτωτών Λαχαναγοράς Ρέντη)**

Πρώτη φορά ήθων σε πανεργατική συγκέντρωση στην Αθήνα. Καμιά 50αριά ντουλάπες, όλοι ντυμένοι με μπλε φόρμες, κροτούσαν μαύρες σημαιές με χοντρά κοντάρια τύπου KNE. Ενώ εμφανίστηκαν στη Χαλκοκονδύλη, βρέθηκαν στην κορυφή της πορείας. Αυτοί να την πέσουν στους μπάτσους μάλιστα, είπαν κάποιοι. Είναι προσωπικοί μπράβοι του Παναγόπουλου, τους έχει ξαναχρησιμοποιήσει, τους έφερε για προστασία, είπαν αυτοί που ήζεραν. Από ποιούς άραγε χρειαζόταν προστασία ο πρόεδρος μιας οργάνωσης που κάνει τα πάντα για μη περάσει το νομοσχέδιο; Φιλοσοφικό το ερώτημα. Δεν υπάρχει πρόβλημα, είπαν κάποιοι άλλοι. Αυτοί που για να μη περάσει το νομοσχέδιο θα... έσπρωχναν τη γραφειοκρατία σε αγωνιστικό δρόμο. Θα τους μετατρέψουμε και αυτούς - είπαν - σε κομμάτι του κινήματος. Εδώ μετατρέψαμε - είπαν - τους γραφειοκράτες σε αγωνιστές, σε αυτούς θα κολλήσουμε; Άλλωστε - είπαν - δε χρειάζεται να συγκρουστούμε με τα ΜΑΤ. Είναι προβοκατόρικο, είπαν. Να είστε σίγουροι ότι και στην επόμενη μάχη τα ίδια θα πουν.

◆ **Δεν θα πεθάνουμε ποτέ κουφάνια Πετραλία (Ρεπτό)**

Κάποιοι ενοχλήθηκαν από το πανό που έφραζε την είσοδο πολυκαταστήματος στο Σύνταγμα. Και έστειλαν το μπάτσο να πει ότι προσβάλλει την υπουργό και πρέπει να αποσυρθεί. Πολύ γελοι. Εχει ωραίοτας στηγμές το κίνημα, ακόμα και όταν είναι σε δύσκολη θέση. Στον καναπέ τέτοιες στηγμές δε θα βρείτε, παιδιά!!!!

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρα»

ΒΑΘΥ
ΚΟΚΚΙΝΟ
Διχασμός

Ναζιληστές!

Στις 7 Μαρτίου, γύρω στα μεσάνυχτα, εκατοντάδες άντρες του ισραηλινού στρατού κατοχής εισέβαλαν σε ένα παλαιοστινιακό ορφανοτροφείο και ένα σχολικό οικοτροφείο, στη γειτονιά αλ-Χαραγιέκ, στην πόλη Χεβρώνα της Δυτικής Οχθης, και άρχισαν να λεηλατούν και να φορτώνουν σε φορτηγά οπίδηπτες υπήρχε μέσα σ' αυτά.

Τα κλεμμένα προορίζονταν για τη διατροφή και την ένδυση 7.000 περίπου ορφανών αγοριών και κοριτσιών, πολλά από τα οποία φοιτούν σε σχολεία, τα οποία διευθύνονται από την ανθρωπιστική οργάνωση «Ισλαμική Φιλανθρωπική Κοινωνία».

Εκπρόσωπος της οργάνωσης, ο Μουχάμεντ Αουάντ, δήλωσε ότι κλόπηκαν εκατοντάδες κιβώτια με κατεψυγμένο κρέας και άλλα τρόφιμα, γαλακτοκομικά προϊόντα καθώς και τεράστιες ποσότητες ρούχων, πτυζαμών, εσωρούχων, υγειονομικού υλικού, παπουτσιών, ειδών υγιεινής (χαρτί υγείας, χαρτομάντηλα, χαρτοπετσέτες), κουβέρτων και στρωμάτων και όλος ο εξοπλισμός των ιδρυμάτων (ψυγεία, ηλεκτρικές κουζίνες, ντουλάπια κ.α.), συνολικής αξίας εκατομμυρίων δολαρίων.

Ο ίδιος, απαντώντας σε δήλωση εκπροσώπου του ισραηλινού στρατού ότι η επιδρομή έγινε γιατί η «Ισλαμική Φιλανθρωπική Κοινωνία» έχει σχέση με τη Χαμάς, αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι υπάρχει οποιαδήποτε σχέση με τη Χαμάς ή με κάποια άλλη παλαιοστινιακή ορ-

ματα και τα περιουσιακά τους στοιχεία υποτίθεται ότι βρίσκονται υπό τον ελέγχο και την προστασία της Παλαιοστινιακής Αρχής. Στόχος της βαρβαρότητας αυτής είναι να διαλύσουν τις υπάρχουσες κοινωνικές και εκπαιδευτικές υποδομές, που λειτουργούν ως επί το πλείστον από φιλανθρωπικές ισλαμικές οργανώσεις και προσφέρουν φροντίδα, περιθαλψη και ανακούφιση στα πιο αδύνατα και φτωχά μέλη της παλαιοστινιακής κοινωνίας, για να σπείρουν τον τρόμο, την απογοήτευση και την απελπισία στον παλαιοστινιακό λαό και να του επιβάλλουν τα σχέδια «ειρήνευσης» που μαγειρεύονται στα αμερικανοϊσραηλινά επιτελεία σε συνεργασία με τη διορισμένη κυβέρνηση του Μαχμούντ Αμπάς.

Στις 11 Μαρτίου, 8.000 περίπου ορφανά παιδιά και Παλαιοστινοί κατέβηκαν στους δρόμους της Χεβρώνας για να καταδικάσουν τη σιωνιστική βαρβαρότητα με συνθήματα όπως «το Ισραήλ είναι ο Ναζί της εποχής μας» και «το Ισραήλ μας αντιμετωπίζει όπως η ναζιστική Γερμανία αντιμετωπίζει τους Εβραίους». Η διορισμένη κυβέρνηση του Μαχμούντ Αμπάς περιορίστηκε σε μια ήπια καταγγελία της «ισραηλινής επίθεσης στα πολιτικά μας ιδρύματα», ενώ κάποιοι κυβερνητικοί αξιωματούχοι δήλωσαν ότι θα προσφύγουν στα ισραηλινά δικαστήρια (!) εναντίον της παράνομης απόφασης κατάσχεσης των περιουσιακών στοιχείων της «Ισλαμικής Φιλανθρωπικής Κοινωνίας». Πρόκειται για ναζιστικό τύπου θηριωδία σε βάρος περίπου 13.500 ορφανών παιδιών, 9.000 μαθητών, 2.500 μικρών παιδιών των κέντρων ημερήσιας φροντίδας, 1.000 φτωχών οικογενειών και 800 εργαζόμενων που θα χάσουν τη δουλειά τους. Κι όλα αυτά συμβαίνουν στη Δυτική Οχθη, όπου τα ιδρύματα έχουν σχέση με τη Χαμάς ή με κάποια άλλη παλαιοστινιακή ορ-

τις τελευταίες εβδομάδες, από τότε που άρχισαν οι απεργίες για το Ασφαλιστικό στη ΔΕΗ και στους ΟΤΑ, δεν είναι βέβαια καινοφανές. Το έχουμε ξαναδεί. Το βλέπουμε κάθε φορά που γίνεται απεργία με πολιτικά χαρακτηριστικά, δηλαδί απεργία που στρέφεται κατά της κυβέρνησης και πλήττει αυτά που ονομάζονται «δημόσια αγαθά». Οι απεργοί των δύο κλάδων υποδεικνύνται ως «εχθροί του λαού», ως «ανάλγητοι συνδικαλιστές» που «αδιαφορούν για την ταλαιπωρία των συμπολιτών τους».

Ο ίδιος ο όρος «συμπολίτες» μάς εισάγει κατευθείαν στο κοινωνιολογικό-φιλοσοφικό υπόβαθρο αυτής της εκστρατείας. Στην έννοια του «πολίτη» συμπυκνώνεται ο ταξικός διχασμός του εργαζόμενου. Εργαζόμενος-παραγωγός από τη μια, καταναλωτής προϊόντων και υπηρεσιών από την άλλη. Μετά από αυτό το διχασμό οι τάξεις εξαφανίζονται και στη θέση τους υπάρχουν άτομα. Ατόμα αγοραία. Μαζί με τις τάξεις εξαφανίζεται και η κοινότητα των συμφερόντων ανάμεσα στους εργαζόμενους, καθώς και η έννοια της αλληλεγγύης που συντρόφευε πάντοτε το εργατικό κίνημα, από τότε που πρωτοεμφανίστηκε στο ιστορικό προσκήνιο ως κίνημα μιας «τάξης καθεαυτής».

Η αυτοαναγνώριση της εργατικής τάξης, η οποία πόρω απέχει από τη συνειδητοποίηση της ιστορικής της αποστολής («τάξη για τον εαυτό της») περιείχε ως βασικά συστατικά της το «συμπάσχω» και το «συμπαρίσταμαι». Ακόμα και όταν το πρόβλημα δεν είναι δικό μου, συμπάσχω και συμπαρίσταμαι στο συνάδελφο. Πόσο μάλλον όταν το πρόβλημα είναι και δικό μου, όπως συμβαίνει με το Ασφαλιστικό.

Η αγοραία αντίληψη, η οποία κυριαρχεί στην αστική κοινωνιολογία και πολιτική την τελευταία εικοσαετία, θέλει τον εργαζόμενο πρωτίστως πολίτη-καταναλωτή. Ως τέτοιος οφείλει να ενδιαφέρεται μόνο για το αν έχει συγκοινωνίες για να μετακινείται, πλεκτρικό για να καταναλώνει, καθαρούς από σκουπίδια δρόμους. Ανεξάρτητη από την αιτία που προκαλεί δυσλειτουργίες στην κατανάλωση κάποιων από αυτές τις υπηρεσίες. Ο συνάδελφός του μπορεί να έχει δικό όταν απεργεί, αλλά κι αυτός έχει δικό ως καταναλωτής και απαιτεί να μη διαταράσσονται οι καταναλωτικές του συνήθειες.

Αυτή είναι η βάση του «κοινωνικού αυτοματισμού», όπως πις ελληνική σοσιαλδημοκρατία πολιτογράφησε τον ταξικό εμφύλιο, δηλαδί την κινητοποίηση εργαζόμενων-καταναλωτών ενάντια σε εργαζόμενους-απεργούς. Μπορεί αυτή τη φορά να μην είχαμε «κοινωνικό αυτοματισμό», όμως τα κανάλια εύρισκαν ανθρώπινο υλικό για να επενδύσουν τις γκεμπελικού τύπου εκπομπές τους: εργαζόμενους που ως πολίτες εξέφραζαν την... κατανόσπι τους για τα αιτήματα των απεργών, αλλά ταυτόχρονα απαιτούσαν να μην έχουν κανένα πρόβλημα ως καταναλωτές!

Αν αυτός ο διχασμός παγιωθεί, αν βαθύνει περισσότερο τη εξατομίκευση αντικαθιστώντας το συλλογικό, η αστική τάξη θα έχει καταγάγει στρατηγικής σημασίας νίκη επί της εργατικής τάξης. Γιατί θα έχει αποσαθρώσει τον πυρήνα της ταξικής αυτοαναγνώρισης. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι σ' αυτή την κατεύθυνση συμβάλλει τα μέγιστα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του «κοινωνικού εταιρισμού», που πρωθεί το συντεχνιασμό, που οδηγεί τους εργαζόμενους σε απολογητική θέση (λες και η απεργία είναι έγκλημα και πρέπει να εκδηλώνεται με τις μικρότερες δυνατές συνέπειες), που με διάφορους αντιδραστικούς τακτικούς προωθεί από τη μια τη μικρότερη αντίσταση και τη συνείδηση της αναποτελεσματικότητας των κοινωνικών αγώνων και από την άλλη την ταξική διαίρεση.

Είναι απαραίτητη, λοιπόν, και η ιδεολογική πάλη για να επιστρέψουμε εκεί που βρισκόταν το εργατικό κίνημα ενάμιση αιώνα πριν.

ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ
Υπογράψτε την έκκληση - Συγκεντρώστε υπογραφές
<http://freesavvasxiros.webs.com>

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάνι 1 και Εργατιά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

